

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' Σεπτεμβρίου 18, τ. 102, τηλ. 5235148

Ἰδιοκτήτης — ἐκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ « Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ » Γ' Σεπτεμβρίου 18

Υπεύθυνος μετὰ τὸ Νόμο: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ

«Σπεῦδε θραδέως» ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι. Τούτη τὴν ρῆση φαίνεται πῶς ἡ Νομαρχία Φωκίδας τὴν πραγμάτωσε σ' ὅλη της τὴν ἔκταση, ἄλλωστε εἶναι πιά παραδεκτὸ τὸ βῆμα «χελῶνας» μετὰ τὸ ὁποῖο κινεῖται γενικώτερα ἡ κρατικὴ μηχανὴ ὅταν καλεῖται νὰ βοηθήσει τοὺς ξεχασμένους "Ἕλληνες ποὺ ζοῦν στὴν ὑπαιθρο καὶ στὰ βουνὰ τῆς πατρίδας μας. Ἀλλοίμονο λοιπὸν στοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ἂν δὲν θασιστοῦν στὶς δικές τους δυνάμεις, δυνάμεις ποὺ ἀποθηκεύουν γιὰ νὰ τίς χρησιμοποιήσουν στὶς δύσκολες στιγμές, στιγμές ἐγκατάλειψης καὶ ἀδυναμίας τῆς κρατικῆς συμπαράστασης. Ἀκόμα μιὰ φορὰ τὰ γρανάζια τῆς κρατικῆς μηχανῆς ἀποδείχτηκαν σκουριασμένα καὶ ἀδύναμα νὰ γυρίσουν τὸν τροχὸ τῆς «ἀρωγῆς» ἔγκαιρα. Ἦταν μιὰ τρανὴ ἐπιβεβαίωση τῶν ὅσων ἔχομε ξαναγράψει ἀπ' αὐτὴ τὴ σελίδα γιὰ τὴν ἀδιαφορία τῆς Νομαρχίας τοῦ Νομοῦ μας σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὸ κομμάτι τῆς ὀρεινῆς Παρνασσίδας καὶ Δωρίδας, μιὰ τραγικὴ ἀδυναμία νὰ δώσει ἓνα χέρι βοήθειας, μιᾶς παρουσίας στοὺς κατοίκους αὐτῶν τῶν χωριῶν. Τούτῃ ἡ ἐγκατάλειψη, ἀδιαφορία, ἀδυναμία ἢ ὅπως ἀλλιῶς θέλετε νὰ τὸ πῆτε κορυφώθηκε στὶς ἐφιαλτικὲς μέρες τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν χωριῶν ἀπὸ τὰ πρωτοφανῆ χιόνια. Μέρη ποὺ ἡ ζωὴ κινδύνευε νὰ χαθῇ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ καταπλακωμένη ἀπὸ τὰ χιόνια, μέρες ἀπόγνωσης μετὰ τὰ μάτια στραμμένα στὸν οὐρανὸ γιὰ ἓνα σημάδι ἀνθρώπινου ἐνδιαφέροντος ἢ στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα γιὰ τὸ ἀγκομαχητὸ κάποιας μπουλ-

ντόζας. Μὰ σ' ὅλα τοῦτα τίποτα καὶ τὸ ἀδιάκοπο πέσιμο τοῦ χιονιοῦ μυρίζει ἓνα θάνατο ποὺ ἀργοδιαβαίνει. Ἡ Νομαρχία μας ἐφησυχάζει τὸν ὕπνο τοῦ δικαίου. Ἄλλοι νομοὶ με μιὰ πασπάλη χιόνι ἔχουν κηρυχθεῖ σὲ κατάσταση ἔκτακτης ἀνάγκης. Τὰ αὐτὰ μέτρα στὶς δικές μας περιοχὲς εἶναι φαίνεται λίγα. Περνᾶνε 4-5 μέρες, ὅταν ἐπιτέλους ἡ Νομαρχία συνέρχεται καὶ ἀποφασίζει νὰ δράσει, πλεότερο σπρωγμένη ἀπὸ τίς φωνὲς ὄλων μας καὶ λιγότερο ἀπὸ ὅτιδήποτε ἄλλο. Μὰ καὶ ἐδῶ ἀποδείχεται ἀνίκανη νὰ δράσει μετὰ ἓνα μηχανήμα «προϊστορικόν». Καὶ πρέπει στὸ δεύτερο μηχανήμα νὰ προστεθεῖ ἡ ἡρωϊκὴ προσπάθεια 15 δικῶν μας ἀνθρώπων ποὺ ἀψηφῶντας τὰ πάντα, ἔδωσαν τὴ δύναμη στὸ μηχανήμα νὰ φτάσουν ὅλοι μαζί στὸ χωριό. Ἦταν ὅμως ὅλα τοῦτα ὅταν εἶχε κοπάσει τὸ κακὸ καὶ εὐτυχῶς χωρὶς καταστροφές. Τὰ ἐλικόπτερα καὶ τὰ ἀεροπλάνα ἦρθαν ἀργά. Οἱ δρόμοι ἀνοιξαν πολλὲς μέρες ἀργότερα. Ὅλα τοῦτα εἶναι μιὰ πραγματικότητα ποὺ δὲν ἀφήνει περιθώρια συγχωρεμοῦ ἢ ἀδυναμίας. Εἶναι μιὰ διαπεραστικὴ κραυγὴ ἀπόγνωσης τῶν κατοίκων τῶν ὀρεινῶν χωριῶν τοῦ Νομοῦ ποὺ προστάζουν ἐπιτέλους τὸ «σπεῦδε θραδέως» νὰ γίνῃ «ἔσο ἔτοιμος» καὶ σπεῦδε τὸ γρηγορώτερο. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι τοῦτο τὸ κακὸ δὲν θὰ ξαναγίνει καὶ ἂν χρειαστεῖ νὰ ἀντιμετωπιστεῖ τὰ γρανάζια θὰ εἶναι λαδωμένα ἔτοιμα νὰ γυρίσουν τὸν τροχὸ σὲ κάθε κατεύθυνση ποὺ «ἐκπέμπει SOS».

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 18 Γενάρη 1981 έγινε η Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας στον κινηματογράφο ΟΠΤΑ ΣΙΑ. Για μία ακόμα φορά η συμμετοχή των μελών του Συνδέσμου ήταν πολυάριθμη. Υπολογίζεται ότι πάνω από 200 μέλη πήραν μέρος στην πρώτη εκδήλωση για να πληροφορηθούν το έργο του Διοικητικού Συμβουλίου στο χρόνο που πέρασε, τη διαχείριση των οικονομικών. Μά αν η Συνέλευση ήταν μεγάλη σε αριθμό μελών απλώς καθόσο άγγιξαν κοντά στο εκατομμύριο. Όμως ές δοῦμε με τη σειρά το χρονικό της εκδήλωσης αυτής για να μπορέσουν όλα τα μέλη και οι συγχωριανοί που ήταν απόντες να πληροφορηθούν την δράση του Συνδέσμου μας.

Την έναρξη έκανε ο αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Γιάννης Χαμηλός, που αφού χαιρέτησε και ευχήθηκε τους παραβρισκόμενους, ζήτησε από τη Συνέλευση να εκλέξει πρόεδρο για να διευθύνει τη συζήτηση. Προτάθηκε ο συγχωριανός Κώστας Τούμπας που έγινε αποδεκτός με θερμό χειροκρότημα και ανέλαβε καθήκοντα. Χαιρέτησε κι' αυτός με τη σειρά του τα μέλη ευχαριστώντας για την τιμή να τον εκλέξουν πρόεδρο και προχώρησε στα θέματα της ημερήσιας διάταξης. Έτσι έδωσε τον λόγο στο Πρόεδρο του Συνδέσμου μας Κώστα Βλάχο για να παρουσιάσει τη δράση του Δ.Σ. στή Συνέλευση. Παίρνοντας το λόγο ο πρόεδρος Κώστας Βλάχος είπε:

Ἀγαπητοὶ Συγχωριανοὶ καὶ φίλοι

Ἀρχικά εἶχομαι χρόνια πολλά γιὰ τίς μέρες ποὺ πέρασαν, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλους ποὺ γιορτάζουν σήμερα. Τὸ 1981 νὰ χαρίσει ὑγεία, εὐτυχία καὶ προκοπὴ σ' ὅλους τοὺς συγχωριανούς ὅπου κι' ἂν βρίσκονται.

Γιὰ τρίτη συνεχόμενη χρονιά ἀπὸ αὐτὴ τὴ θέση, θὰ σᾶς ἀναλύσω τὴ δράση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, θὰ ἀπολογηθοῦμε σὲ σᾶς γιὰ τὴν πορεία τοῦ Συνδέσμου, γιὰ τὴν διαχείριση τῶν χρημάτων ποὺ προέρχονται ἀποκλει-

στικά καὶ μόνο ἀπὸ ἐσᾶς τὰ μοναδικὰ καὶ ἀνεξάντλητα μέλη, συνδρομὲς καὶ ἔσοδα ποὺ φτάνουν στὸ ἐκπληκτικὸ ποσό τῶν 900.000 δραχμῶν καὶ σᾶς διαβεβαιῶνῶ πὼς εἶναι ἓνα δύσκολο ἔργο ποὺ μᾶς γεμίζει ὑποχρεώσεις καὶ ὑπευθυνότητα ἀπέναντι στοὺς ἀνθρώπους ποὺ δίχως ὑπερβολὴ ἀποτελοῦν ἓνα μοναδικὸ Σύνδεσμο στὸ εἶδος του.

Μὴν βιαστεῖτε ὅμως νὰ βγάλετε συμπεράσματα καὶ πεῖτε τόσα λεφτὰ τί γίνανε. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἔσοδα, ὁ τζίρος θάλλει γιὰτὶ ὑπάρχουν καὶ ἀρκετὰ ἔξοδα. Τὰ οικονομικά θὰ σᾶς τὰ ἀναλύσει σὲ λίγο ὁ ταμίας.

Τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια παρατηρεῖται μιὰ τρομερὴ ἀγάπη γιὰ τὸ Σύνδεσμό μας. Αὐτὸ δὲν τὸ ἀποδείχνουν μόνο τὰ ἔσοδα, ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας καὶ ἡ συμμετοχὴ σας στὶς ἐκδηλώσεις, καὶ εἰδικὰ στὶς Γενικὲς Συνελεύσεις ποὺ κάθε χρόνος ξεπερνάει τὸν προηγούμενο σὲ ἀριθμὸ. Ἐνας Σύλλογος λοιπὸν μὲ τέτοιους ἀνθρώπους πὼς νὰ μὴν πάει μπροστά, πὼς νὰ μὴν ἀποσπᾷ τὸν θαυμασμό ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους Συλλόγους ποὺ δὲν μποροῦν νὰ μαζέψουν οὔτε 20 ἄτομα σὲ μιὰ τους ἐκδήλωση.

Ἐπειδὴ λοιπὸν σκοπὸς τῆς Γενικῆς Συνέλευσης εἶναι ἡ ἐνημέρωσή σας γύρω ἀπὸ τὸ χρόνο ποὺ πέρασε, θὰ παρακαλέσω νὰ μὲ ἀνεχτεῖτε σὲ μιὰ προσπάθεια νὰ σᾶς ἀναπτύξω καὶ ἀναλύσω τὴ δράση μας μὲ κάθε λεπτομέρεια. Βέβαια θάνα ἓνας κοινοστικὸς μονόλογος, χωρὶς ὅπως λέμε ἀντιπολίτευση. Ἀντιπολίτευση, ἐλεγκτὲς ἂν θέλετε εἶστε ἐσεῖς ποὺ μετὰ μπορεῖτε νὰ πάρετε τὸ λόγο καὶ νὰ ἀναπτύξετε τίς ἀπόψεις σας νὰ ἀσκήσετε κριτικὴ.

Στὸ χρόνο ποὺ πέρασε, κατὰ πὼς λέγετε ἀπὸ σᾶς, τὸ Δ.Σ. πέτυχε στὸ ἔργο του. Αὐτὸ τὸ πιστεύουμε καὶ μεῖς καὶ αὐτὸ ὀφείλεται τόσο στὶς δικὲς μας προσπάθειες ὅσο καὶ στὴν ἀρμονικὴ καὶ ἀγαθὴ συνεργασία μὲ τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο τοῦ χωριοῦ μας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνουν ἀρκετὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα ποὺ ὁλοκληρώθηκαν καὶ μὲ προσωπικὴ ἐργασία μελῶν τοῦ Δ.Σ. Ἐλπίζουμε ὅτι φανήκαμε ἀντάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης σας. Πιθανόν νὰ κάναμε καὶ ὀρισμένα σφάλματα, ὅμως κι' αὐτὰ εἶναι ἀνθρώπινα.

Ἄς δοῦμε λοιπὸν χρονολογικά τὴν πορεία τῆς διοίκησής μας. Ἡ πρώτη μας ἐκδήλωση ἦταν ὁ χορὸς. Ἡ καταπληκτικὴ του ἐπιτυχία ἦταν κάτι τὸ μοναδικό, ἦταν τὸ κουράγιο ἡ δύναμη γιὰ τὴ συνέχεια.

Μετὰ τὸ χορὸ καὶ σὲ κοινὴ σύσκεψη μὲ τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο παίρνουμε ἀπόφαση γιὰ τὰ ἔργα ποὺ θὰ πραγματοποιήσουμε καὶ ἀναθέτουμε σὲ διάφορα πρόσωπα τὴν ἐκτέλεσή τους.

Σὰν πρῶτο ἔργο τὸ Πνευματικὸ Κέντρο ποὺ εἶχε ξεκινηθεῖ ἀπὸ τὸ προηγούμενο Συμβούλιο συνεχίζεται μὲ ἐντατικὸ ρυθμὸ, παρὰλληλα μὲ τὸ λατρεῖο. Ἀναθέτουμε τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ τοιχείου τῆς Κακοτράχης, τὴ διαμόρφωση τοῦ χώρου καὶ τὴν συντήρηση τῶν ἐγκαταστάσεών. Ἀρχίζει ἡ κατασκευὴ καὶ διαμόρφωση τοῦ δρόμου δίπλα

στην ποτίμ και συνεχίζονται οι εργασίες για την ύδρευση του πλάτανου της πλατείας. Τοποθετούνται βρύσες σε διάφορα σημεία του χωριού και αγοράζονται διάφορα είδη για ανάγκες κοινής ωφελείας.

Τό Μάιο κλιμάκιο του Συνδέσμου μαζί και με τον πρόεδρο του χωριού πήγαμε στο Νομόρχη 'Αμφίσσης. Του αναπτύξαμε τα θέματα του χωριού μας, δρόμους, συγκοινωνία, τηλέφωνα, γιατρούς, μεταλλεία, ξενώνας. Ανυσυχώς και το λέω δίχως επιφύλαξη ούτε μία ελάχιστη έστω υπόσχεση, παρ' όλα αυτά δεν απογοητευτήκαμε ούτε στιγμή. Έχουμε μάθει από τέτοια.

Στή συνέχεια ή καθιερωμένη έκδοσή στην 'Αγία Τριάδα σημειώνει καταπληκτική επιτυχία και το Συμβούλιο καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια για να ξευηρετηθούν τα μέλη.

Τόν 'Ιούλιο τα έργα μας έχουν ολοκληρωθεί. Στην πλατεία έχει γίνει ύδρευση και αποχέτευση ενώ με προσωπικές δαπάνες της κας Νάσας Χασιακού κατασκευάστηκε μία πολύ ωραία βρύση στη μνήμη του συζύγου της Νίκου Χασιακού.

Η παιδική χαρά ολοκληρώνεται και οι εγκαταστάσεις της επιδιορθώνονται για να πάει νύχτα κάποιο χέρι δολιοφθορέα να κόψει τα σίδερα με σιδεροπρίονο. Μπράβο σ' αυτόν τον προσοδευτικό άνθρωπο του χωριού μας.

Τά πλατύσκαλα στην ποτίμ είναι έτοιμα και θα γλυτώσουν οι περαστικοί από το βάλτο που υπήρχε εκεί. Και φτάνουμε στο πνευματικό κέντρο. Στο πανηγύρι της 'Αγίας Παρασκευής τα πάντα ήταν έτοιμα και τα εγκαίνια επισφράγισαν τους κόπους μας. Έδω άξιζει να σημειώσω την προσωπική εργασία μελών του Δ.Σ. τη δωρεά του Γιάννη Τσοκά από 20.000 δραχμές για την αγορά βιβλιοθήκης τη δωρεά των βιβλίων του 'Αντώνη Σφεισιώρη από τους κληρονόμους του περίπου 200 βιβλία και άλλες δωρεές βιβλίων από συγχωριανούς. Παράλληλα έχει ετοιμαστεί και το Ιατρείο εφοδιασμένο με απαραίτητη επίπλωση.

'Αλλά δεν σταματάμε εδώ. Κλιμάκιο του Δ.Σ. μεταβαίνει στη Λαμία όπου υπάρχει ή επιτροπή περιφερειακής ανάπτυξης. Από εδώ ξεκινάμε πολλές υποσχέσεις για δρόμους, ξενώνες και τουριστική αξιοποίηση. Τούτη ή επιτροπή μας έδωσε πολύ κουράγιο. Κάνουμε παραστάσεις σε διάφορα υπουργεία και όλα δείχνουν πως το όραμα πολλών Συμβουλίων ό ξενώνας θα γίνει πραγματικότητα. Είναι ο μεγάλος μας στόχος στον καινούργιο χρόνο και θα χρειαστεί πολλή βοήθεια και από εσάς.

'Αξιζει ακόμα να σημειώσω την ωραία προσφορά της κας 'Ελένης Σιαφάκα που με ατομική της δαπάνη κατασκεύασε πινακίδες κατευθύνσεως που σύντομα θα μπουν σε διάφορα σημεία διασταυρώσεων.

Ένα άλλο θέμα που συζητείται είναι ή εφημερίδα. Το Δελτίο αυτό που τόσο έχει αγαπηθεί και έχει μπει στη

ζωή μας σαν κάτι το πιο αναγκαίο, είναι ή ζωντανή επαφή. 'Ακούστηκαν λοιπόν παράπονα για την αργοπορία της έκδοσής του. Όλοι έχουμε μάθει να διαβάζουμε, να περιμένουμε, χωρίς ίσως να σκεφτούμε ότι ένας άνθρωπος που ασχολείται με το δελτίο ούτε δημοσιογράφος είναι, ούτε επιτελείο διαθέτει για να μαζεύει ειδήσεις. 'Αλλά πέρα από αυτό όλοι θέλουμε να διαβάζουμε, ένας δυό όμως στέλνουν πάντα κομμάτι. Πως λοιπόν θα γεμίσουν οι σελίδες. Ξέχωρα πόσο κόπο απαιτεί ή όλη διαδικασία. Συγκέντρωση ύλης μαζεύοντας από δω κι από εκεί ότι ακοιμή. Διόρθωση ύλης, διόρθωση κειμένων του τυπογραφείου κατανομή της ύλης και σελιδοποίηση, τελικός έλεγχος. 'Αλλά δεν φτάνει αυτό. Πολλές φορές παίρνουν τηλέφωνο συγχωριανοί και με ύφος απαιτητικό λένε π.χ. έμένα το παιδί μου δεν τ'όγραψες ότι πέτυχε, ή εγώ έκανα γιο και δεν τ'όγραψες κλπ. Όταν κύριοι δεν μας το κάνετε γνωστό εσείς πως θα το μάθουμε εμείς; Βοηθείστε λοιπόν και εσείς αν θέλετε και πλούσιο σε ύλη να είναι και κανονικά να κυκλοφορεί.

Περνάω τώρα στους νέους του χωριού. Δεν θα πω πολλά μόνο θα τους καλέσω ναρθουν κοντά στο Σύνδεσμο, κοντά στο χωριό. Έμεις τους κάναμε πνευματικό κέντρο εκείνοι άς το οδηγήσουν εκεί που απαιτεί ο σκοπός του. Φέρτε τά παιδιά σας στο Σύνδεσμο.

'Από τη Διοίκηση του Συνδέσμου έχουν περάσει στά Συμβούλια ικανοί άνθρωποι που στόχο τους είχαν το χωριό μας. Μερικοί από αυτούς τιμήθηκαν με την ιδιότητα του επίτιμου προέδρου ή μέλους για τις ωραίες, άγνές και αδιάκοπες υπηρεσίες τους στο Σύνδεσμο, στο χωριό, στους ανθρώπους του. Στο τελευταίο Συμβούλιο υπέβαλλα πρόταση να ανακηρυχτεί επίτιμος πρόεδρος του Δ.Σ., ο άνθρωπος που πρωτοστάτησε στο Σύνδεσμό μας, πρόσφερε τόσα στο χωριό, βοήθησε πολλούς συγχωριανούς, έφτασε σε ψηλά άξιώματα, τίμησε το χωριό μας. Τό Διοικ. Συμ. με τό ύπαριθμόν 225 πρακτικό αποδέχτηκε τη πρόταση και όμόφωνα ανακήρυξε επίτιμο πρόεδρο του ΔΣ τόν εκλεκτό συγχωριανό Δημήτριο Εύθυμιού Κόλλια. Την απόφασή μας αυτή υποβάλλω και σε σας για έγκριση.

Τόν μπάρμπα—Μήτσο άς μου επιτραπεί να τόν αποκαλέσω έτσι γιατί τόν νοιώθουμε δικό μας άνθρωπο, το Δ.Σ. θα τόν τιμήσει με ειδική τελετή που θα γίνει προς τιμή του. 'Η ανακήρυξή του συμπιέπει με ένα άλλο γεγονός.

Ο Σύνδεσμος μπήκε φέτος στά 20 χρόνια ζωής του. Έτσι τα δυό αυτά γεγονότα θα γιορταστούν μαζί μέσα σε μία πανηγυρική βραδιά που θα διοργανώσει το ΔΣ, και παρακαλώ όλα τά μέλη να παρευρεθούν, θα ολοκληρωθεί δέ με την βιβλιοδέτηση της εφημερίδας μας σε τόμο.

Αυτά λοιπόν γύρω από τη δράση μας και τις ενέργειές μας. Και για να ολοκληρώσω θα αναφερθώ σύντομα στα προβλήματα που αντιμετωπίζει το χωριό και πιστεύουμε σε συνεργασία με τόν πρόεδρο του χωριού να τά λύσουμε

όσο γίνεται.

Πρώτο και σημαντικό θέμα ή συζήτηση. Θέμα που έγινε τεράστιο μετά το χωριό του Τάκη Κολλάρη. Το Συμβούλιο δεν έπαιξε να κάνει ενέργειες μά πάντα σκοντάφτοιμε στο ΚΤΕΛ Φωκίδας. "Ήδη απ' ότι πληροφορήθηκα δρομολογήθηκε το αυτοκίνητο του Κώστα Τσίμπα. Λεπτομέρειες δεν γνωρίζω. Όμως όπως και νάχει το θέμα το Δ.Σ. θα επιδιώξει το καλύτερο όσο βέβαια περνάει από το χέρι μας.

Πρόβλημα υπάρχει για γιατρό στο χωριό. Πρό χωριού ή Κοινότητα έστειλε έγγραφο στον ύποπτό Κοινωνικών Έπηρεσιών για την τοποθέτηση γιατρού υποβάλλουμε κι' έμεις υπόμνημα. Η απάντηση ήταν αρνητική, γιατί λέει μās εξυπηρετεί ο γιατρός των Καστελλιών. Όμως όταν γίνει ανακατανομή θα μās έχει επ' όλην.

Καλοκαιρινό πρόβλημα εντονώς σύντομο τα σκονιπία. Η αντιμετώπιση εξαρτάται από σās. Μην πετάτε σκουπίδια όπου βολεύεται ο καθένας. Παλιότερα είχαμε καθορίσει τόπους περισυλλογής. Το θέμα θα το αντιμετωπίσουμε αργότερα και θα σās ενημερώσουμε.

Κι' ένα άλλο πρόβλημα που εμφανίστηκε τελευταία είναι η εξεύρεση γης για ανοικοδόμηση, ανθρώπων δικών μας και φίλων που θέλουν να στεριώσουν στο χωριό μιά αγκυρή. Στόχος μας να μās παραχωρήσει το Διασφαείο την έκταση και από κοινά δράση μέχρι παλιό νεκροταφείο και κάτω από το δρόμο. Πιστεύω ότι σύντομα θα έχουμε ευνοϊκά αποτελέσματα.

Τέλος θα γίνει προσπάθεια για την τοποθέτηση αναμεταδοτή ώστε να πιάνει κάπως το μέσο ψυχαγωγίας ή τηλεόραση. Όμως σ' όλα αυτά πιστεύω ότι ο πρόεδρος του χωριού μας θαχει πιο πολλά να μās πη.

Με όλα αυτά που ακούσατε αν και ξέρω πώς σās ζούσατε και συγχωρείστε μου τον μονόλογο πιστεύω πως έγινε μιά ολοκληρωμένη ενημέρωσή σας γύρω από τη δράση μας. Δεν μένει λοιπόν σέ λίγο όταν και ο ταμίας σās διαβάσει τα πεπραγμένα αναλυτικά να εγχαίνετε ή όχι τα όσα προάξαμε.

Βοηθείστε ν' ανεβεί πιο ψηλά ο Σύνδεσμος
Σας ευχαριστώ

Η τόσο αναλυτική παρουσίαση του έργου του ΔΣ από τον πρόεδρο έγινε δεκτή με θερμό χειροκρότημα από το άκροατήριο καθώς κάλυψε όλα τα θέματα στο χρόνο που πέρασε και χάραξε τους μελλοντικούς στόχους του Συμβουλίου, εκείνο όμως που προκάλεσε αίσθηση και έγινε αποδεκτό με συγκίνηση από τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης ήταν η ανακήρυξη του έκλεκτου συγχωριανού Δημητρίου Ε. Κόλλια σέ επίτιμο πρόεδρο του Δ.Σ. μιά ελάχιστη αναγνώριση σ' ένα άτομο που πρόσφερε τόσα και τόσα.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο ταμίας του Συνδέσμου Γιώργος Ραπτόπουλος που διάβασε τον οικονομικό απολογισμό της χρονιάς που πέρασε.

Οι αριθμοί επισφράγισαν τα όσα προανάφερε ο πρόεδρος, μετά δε την έκθεση της εξελεγκτικής επιτροπής που διάβασε ο Ζαχαρίας Ραπτόπουλος πρό τα μέλη, αναφερόμενος στον έλεγχο που έγινε και διαπιστώθηκε η σωστή διαχείριση εκ μέρους του Δ.Σ. κάνοντας πρόταση απαλλαγής του ΔΣ, ή Συνέλευση σύσσωμα απάλλαξε το ΔΣ από κάθε ευθύνη και εγκρίθηκε ομόφωνα ο απολογισμός.

Μετά τον απολογισμό των οικονομικών το λόγο πήρε ο πρόεδρος του χωριού Θεμιστοκλής Ραπτόπουλος που χαιρετώντας τη Συνέλευση είπε.

Άγαπητοί Χωριανοί

Σας εύχομαι κι εγώ χρόνια πολλά και ευχαριστώ το Δ.Σ. που με κάλεσε στη σημερινή εκδήλωση. Είναι μεγάλη μου χαρά να θρεθώ ανάμεσα στους συγχωριανούς μου και μιά ευκαιρία έτσι που είμαστε όλοι μαζί να σας πληροφορήσω για το τί έφτιαξε το κοινοτικό Συμβούλιο στο χωριό μας. Ήξιζει να τονίσω ότι με το Δ.Σ. του Συνδέσμου, ύπηρεξε μιά αγαθή και τέλεια συνεργασία ώστε από κοινού να εργαστούμε για το καλό του χωριού μας. Αυτή η συνεργασία εύχομαι να είναι αγαθή και στο μέλλον.

Στο χρόνο που πέρασε εξαντλήσαμε κάθε δυνατότητά μας γύρω από έργα στο χωριό, έργα που ωφελούν το σύνολο. Να λοιπόν ή σειρά των έργων μας.

Κάναμε το δρόμο προς τον Άγιαννάκη κι έτσι λύθηκε ένα μεγάλο πρόβλημα προς αυτή τη γειτονιά. Τσιμεντοστρώσαμε το δρόμο από παλιό σπύτι Τσίγα μέχρι σκαλιά Γκούρα. Φτιάξαμε το δρόμο από Μαλβιτισεία μέχρι οίκια Γιάννη Τριανταφύλλου. Έπεκτείναμε το δρόμο από Παναγία μέχρι Ζούγγου. Κατασκευάσαμε μιά ώραία θρύση στην πλατεία στη μνήμη του Νίκου Χασιακού με δαπάνες της συζύγου του. Τοποθετήσαμε ειδικό ύδροστόμιο για πυρκαγιά. Κατασκευάσαμε όχετό στα περικλεία με δαπάνη του καθηγητή Γιάννη Δανιήλ. Φτιάξαμε ποτίστρα στον Άη—Τρύφωνα για τα πρόβατα και ένα σωρό άλλα μικρότερα.

Γιά το χρόνο που ξεκίνησε έχουμε επίσης προγραμματίσει πάρα πολλά έργα.

Διαμόρφωση δρόμου και τσιμεντόστρωση από Κατακωνιώτη άλων μέχρι οίκια Καλτσά. Διαμόρφωση δρόμου από παλιό νεκροταφείο μέχρι οίκια Παπαδάκη. Διαμόρφωση και τσιμεντόστρωση δρόμου από Καραμπέτσου μέχρι

Κ. Κατσaniώτη. Τσιμεντόστρωση δρόμου από 'Αλεξόγιαν-νου μέχρι Γρίβα. 'Ανακατασκευή του γκρεμισμένου τοίχου της πλατείας. Κατασκευή αντλιοστασίου στην Κακοτράχη για έμπλουτισμό δεξαμενής Σταυρού. Διαμόρφωση πηγής Τράκας. Τσιμεντόστρωση δρόμου από σχολείο μέχρι 'Αγγελή Σίμου. Κατασκευή σκαλιών στα Τσιρωνέικα. Διάνοξη και ολοκλήρωση δρόμου από Κακοτράχη μέχρι 'Αγιαννάκη. Τσιμεντόστρωση δρόμου από Κρύα Βρύση μέχρι δασαύρωση. Αυτά είναι τα προγραμματισθέντα έργα μας.

Τελειώνοντας θέλω να αναφερθώ στη νεολαία μας. Είναι καλή και διαθέτει δυναμισμό, όντοτητα και ιδανικά. Αυτή τη νεολαία πρέπει να την προσέξουμε, να την βοηθήσουμε. 'Εμείς ή παλιά γεννιά δεν είχαμε τίς σημερινές απολαύσεις και καμιά φορά σκαριζόμαστε. 'Όμως πρέπει να μπορούμε κι' εμείς στο πνεύμα της εποχής να κάνουμε δρόμο στους νέους. 'Η ένοξη χαιρείται ενώ το φθινόπωρο μαραίνεται. 'Ανοιξη είναι οι νέοι κι εμείς ή παλιά φρουρά το φθινόπωρο. 'Όλοι λοιπόν μαζί για το καλό του χωριού μας.

Σας εύχαριστώ που με ακούσατε.

Το ωραίο κλίμα της Συνέλευσης συνεχίστηκε μέσα σε μία ωραία ατμόσφαιρα καθώς στη συνέχεια ακούστηκαν διάφορες απόψεις και προτάθηκαν διάφορες λύσεις. Μίλησε ο Νίκος Ράπτης που χαιρέτησε τη Συνέλευση, συγχάρηκε το Συμβούλιο και εύχθηκε να υπάρχει πάντα όμορνια, αγάπη και συνεργασία. 'Ο Δήμος Κόλλιας στη συνέχεια πρότεινε να μπουν ρολόγια στο χωριό ώστε να υπάρχει μέτρο στο νερό τους καλοκαιρινούς μήνες, ο Νίκος Αύγερινος πρότεινε να υπάρχει λίγη κατανόηση και ελάχιστη ευσία ιδιοκτησίας από τους συγχωριανούς όταν γίνονται κοινωφελή έργα για το καλό όλων μας. Στη συνέχεια ο αντιπρόεδρος Γιάννης Χαμηλός παίρνοντας το λόγο είπε ότι πρέπει να είμαστε περήφανοι γιατί ο Σύλλογός μας είναι ίσως ο πρώτος ανάμεσα σε άλλους που μόλις συγκεντρώνουν 20—30 μέλη και ελάχιστους οικονομικούς πόρους. Στη συνέχεια παρουσίασε στη Συνέλευση τη κα 'Ελένη Σιαφάκα που πρόσφατα έγινε επίτιμη δημότρια του χωριού και αναφέρθηκε στη συμπαράστασή της στο χωριό και το Σύνδεσμο. Συγκινημένη ή κα Σιαφάκα ευχαρίστησε για την τιμή που της έγινε, εξέφρασε την απεριόριστη αγάπη της για το χωριό και υποσχέθηκε να βοηθήσει όσο μπορεί το ωραίο έργο του Συνδέσμου μας. 'Ακολούθησε ή ερώτηση του Γιάννη Χαμηλού από τη Λαμία γιατί δεν δημοσιεύτηκαν δυό επιστολές του στο Δελ-

τίο. Δόθηκε ή απάντηση στην ερώτησή του ότι έχει δοθεί σχετική απάντηση από το Δελτίο, το δε Δ.Σ. θα απαντήσει έγγραφα. Στη συνέχεια ο Θανάσης Μαλεβίτσας μίλησε με κολακευτικά λόγια για το Διοικητικό Συμβούλιο και για το Σύνδεσμό μας που πραγματικά έχει γίνει παράδειγμα για μίμηση. Τέλος τη Συνέλευση έκλεισε ο πρόεδρος της Κώστας Τούμπας που πραγματικά την κράτησε σε μία πολιτισμένη ατμόσφαιρα.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Στά είκοσι χρόνια ζωής του Συνδέσμου μας, πέρασαν από τη Διοίκησή του πολλοί συγχωριανοί, άνθρωποι που πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους με αυτοθυσία και αγάπη για το χωριό, άνθρωποι της δικής μας Κουκουβιστιανής οικογένειας: 'Ανάμεσα στους πρωτοπόρους ο Δημήτριος Ε. Κόλλιας ο εκλεκτός αστυνομικός που έφτασε στα πιο ψηλά αξιώματα του Σώματος, ο συμπαράστατης συγχωριανός σε κάθε δικό μας άνθρωπο που τόσους και τόσους βοήθησε, ο ακύραστος πρόεδρος του Δ.Σ. που έβασε τις βάσεις για την αναμόρφωση του χωριού. Σ' αυτόν τον αγαπημένο μας συγχωριανό έπρεπε μία μικρή διάκριση, μία αναγνώριση στις προσφορές του, ένα ελάχιστο εύχαριστώ στα όσα έπραξε. Το Δ.Σ. στην τελευταία του Συνεδρίαση τον ανακήρυξε επίτιμο πρόεδρο τοῦ Δ.Σ. Τη νηρόταση αυτή ή Γενική Συνέλευση την υλοποίησε με την έγκρισή της. Μία ωραία στιγμή συγκίνησης, μία ελάχιστη αναγνώριση σ' έναν άνθρωπο που απελαμβάνει της γενικής εκτίμησης συμπάθειας σεβασμού και αγάπης. Το Διοικητικό Συμβούλιο θα οργανώσει ειδική βραδυά για να τιμήσει τον μπάρμπα Μητσο, μία ωραία βραδυά που θα γίνει άκριβως τώρα που ο Σύνδεσμός μας συμπλήρωσε είκοσι χρόνια ζωής. Καλούμε όλα τα μέλη και φίλους να πλαισιώσουν τη βραδυά για να τιμήσουμε μαζί τον ξεχωριστό συγχωριανό μας.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Και παληότερα είχε γίνει μία κίνηση, οι Σύλλογοι των χωριών της 'Ορεινής Παρνασσίδας να κάνουν μία 'Ομοσπονδία ώστε να ένωθούν περισσότερες φωνές για να φωνάξουμε στους αρμόδιους την εγκατάλειψή μας. 'Όμως οι προ

σπάξεις είχαν μείνει άκαρποφόρητες. Φέτος και πρὶν λίγες μέρες τὸ ὄραμα τοῦτο ἀρχίζει νὰ γίνεται πραγματικότητα. Σὲ σύσκεψη ποὺ ἐγίνε στις σχολές ΩΜΕΓΑ στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Γιώργου Σιότρου, δεκατρεῖς ἐκπρόσωποι τῶν γύρω χωριῶν ἔδωσαν ἓνα παρὸν ἔντονο καὶ ἔνωσαν ἀπόψεις, σκοπούς καὶ ἐπιθυμίες γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς Ὁμοσπονδίας. Ἦδη ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας Κώστας Βλάχος ἐπεξεργάστηκε ἓνα σχέδιο καταστατικοῦ γιὰ τὴν νομικὴ ὑπόσταση τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ πολὺ σύντομα θὰ δοῦμε ἓνα ὄνειρο νὰ γίνεται πραγματικότητα. Ὁ Σύνδεσμός μας πάντα πρόθυμος καὶ τὸ Δελτίο μας ἔτοιμο νὰ βοηθήσει μὲ τὸν τρόπο του.

ΓΙΑΤΙ ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ Η ΦΩΚΙΔΑ

Εἶναι πιά ἓνα γεγονός τόσο διαπιστωμένο ποὺ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἀντίρρηση οὔτε δικαιολογία. Ἡ Φωκίδα εἶναι περασμένη στὰ «ἄγραφα» χαρτιά. Τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης τὴν ἀγνοοῦν στὴν κυριολεξία. Οὔτε ἓνας ἀνταποκριτὴς νὰ πεῖ δυὸ κουβέντες, δυὸ γεγονότα, ν' ἀκουστεῖ κι' αὐτός ὁ ἔρημος Νομός ποὺ εἶναι δυὸ θήματα ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα. Ἀποκορύφωμα τῆς ἀδιαφορίας στις φοβερὲς μέρες ποὺ ὀλόκληρος ὁ ὀρεινός Νομός εἶχε ἀποκλειστεῖ ἀπὸ τὰ χιόνια Ἡ λίγη ἀνταπόκριση ἔφθανε μέχρι τὸ χιονοδρομικὸ κέντρο τοῦ Παρνασσοῦ (Νομός Βοιωτίας) καὶ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα καὶ πάνω, δεξιά, ἀριστερά, σκοτάδι. Ἡ Βοιωτία, ἡ Φθιώτιδα ἡ Δράμα, ἡ Φλώρινα ἦταν στὸ προσκήνιο τῶν καθημερινῶν εἰδήσεων τοῦ τύπου καὶ τῆς τηλεόρασης. Ἡ ὀρεινὴ Φωκίδα ἦταν ἀφημένη στὸ ἔλεος. Τὰ χωριά μας κινδύνευαν καὶ δὲν μαθαίναμε τὸ παρμικρό. Ἄραγε αὐτὸ τὸ κομμάτι δὲν ἔχει θέση, δὲν χωράει σὲ δυὸ ἀράδες τοῦ τύπου ἢ σὲ μιὰ φωτογραφία τῆς τηλεόρασης. Τούτη, ἡ φωνή μας ἔστω καὶ ἀπὸ τίς σελίδες αὐτοῦ τοῦ μικροῦ δικοῦ μας τύπου εἶναι μιὰ ἐντονη διαμαρτυρία πρὸς κάθε ἀρμόδιο καὶ κάθε κοντυλοφορᾶ. Ἐχουμε καὶ ἐμεῖς δικαίωμα, εἴμαστε κι' ἐμεῖς ἓνα κομμάτι τῆς πατρίδας μας. Ἐχουμε κι' ἐμεῖς τὴν Ἀμφισσα πρωτεύουσα στὸ Νομό καὶ πρέπει νὰ ἀκούγεται ποῦ καὶ ποῦ τὸ ἄλλοτε δοξασμένο Σάλωνα ποὺ σήμερὰ ξεχάστηκε ἐντελῶς.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΑΜΦΙΣΣΑΣ

Ὅπως εἶναι γνωστὸ τὸ Δασαρχεῖο γιὰ τὴ θερινή περίοδο, ἐφοδιάζει μὲ ἀσυρμάτους τοὺς πυροφύλακες ὥστε νὰ δίνεται ἀμέσως σῆμα γιὰ τυχόν πυρκαγιά. Θὰ ἦταν ὅμως σκόπιμο οἱ ἀσύρματοι αὐτοὶ νὰ παραμείνουν στὰ χωριά καὶ τὸ χειμῶνα, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ κόβονται τὰ τηλέφωνα καὶ τὸ ρεῦμα καὶ οἱ ἄνθρωποι μένουν ἀποκλεισμένοι μέρες καὶ μέρες. Νομίζουμε ὅτι εἶναι κάτι πολὺ ἀπλό νὰ γίνε ὥστε νὰ ὑπάρχει μιὰ ἐπικοινωνία στις δύσκολες μέρες. Καὶ ἂν δὲν τὰ ἀναλαμβάνουν οἱ πυροφύλακες ὅς τοὺς ἀναθέτουν στὸν πρόεδρο ἢ τὸν Γραμματέα ἢ τὸν τηλεφωνητὴ. Περιμένουμε τὸν κ. Δασάρχην νὰ πάρη ἀπόφαση πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, ἄλλωστε τὸ γεγονός αὐτὸ καταστήσαμε γνωστὸ καὶ στὸ ὑπουργεῖο Γεωργίας.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

Μὲ τὸ λίγο χιόνι ποὺ θὰ πέσει στὸ χωριό ἀμέσως τὸ ρεῦμα θὰ κοπεί καὶ τὸ τηλέφωνο θὰ πάψει νὰ λειτουργεῖ ἂν καὶ στις καλὲς μέρες πάλι δὲν λειτουργεῖ, ἀλλὰ τέλος πάντων τοῦτο εἶναι ἓνα φαινόμενο ποὺ ἐναναλαμβάνεται χρόνια καὶ χρόνια. Μᾶς εἶπαν εἰδικὰ γιὰ τὸ φῶς ὅτι καίγεται κάποια ἀσφάλεια στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ. Δὲν θὰ μπορούσε ἄραγε ἡ ΔΕΗ νὰ διορθώσει αὐτὸ τὸ σημεῖο ἢ νὰ μάθει κάποιον νὰ τὴν ἀλλάζει καὶ νὰ μὴν μένει ὁ κοσμάκης στὸ σκοτάδι. Τόσο ἀπλὰ θέματα ποὺ ὅμως τὰ κάνουμε φοβερά δύσκολα.

ΩΡΑΙΑ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ

Ὅπως γράψαμε καὶ στὸ προηγούμενο δελτο, ἢ ἀπὸ ἀγνωστὴ αἰτία φωτιά ποὺ ἔσπασε στὸ σπῖτι τοῦ μπάρμπα Γιάννη Χαμηλοῦ (Κρίκα) σχεδὸν τὸν ἔσπῃωσε. Ὁ παπᾶς τοῦ χωριοῦ μας πάντα πρωτοστάτης σὲ ἀνθρωπιστικὲς χειρονομίες διέθεσε μὲ σύμφωνη γνώμη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου 10.000 δραχμὲς στὸν μπάρμπα Γιάννη γιὰ νὰ ξαναρχίσει τὸ στήσιμο τοῦ σπιτιοῦ. Τὸν παπᾶ τοῦ χωριοῦ μας τὸν συγχαίρει τὸ Δελτίο μας ποὺ πραγματικὰ ἀποβαίνει ἓνας καλὸς Σαμαρείτης γιὰ τοὺς συγχωριανούς του καὶ εὐχόμαστε νὰ θρεῖ μνητές. Ἦδη τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου θὰ προσφέρει κι' αὐτὸ μὲ τὴ σειρά του.

ΦΟΒΕΡΟΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Ο φετεινός χειμώνας που έπληξε το χωριό ήταν έφιαλτικός. Πάνω από 50 χρόνια οι συγχωριανοί είχαν να δουν τόσο χιόνι, χιόνι που ξεπέρασε τα 2 μέτρα και έφτασε μέχρι τις σκεπές των σπιτιών.

Ο Γενάρης στις τελευταίες μέρες του φύλαγε μία μεγάλη αλλά και επικίνδυνη έκπληξη. Όλο του το χιόνι βάλθηκε να το ρίξει μαζεμένο και να απειλήσει με άφανισμό ανθρώπους και ζωντανά..

Τό χωριό δέχεται ανεπάντεχα επί τρεις μέρες ένα άσταμάτητο πέσιμο χιονιού. Πόντο με

Παρόλο που πέρασαν 20 μέρες το ύψος του χιονιού είναι κοντά ένα μέτρο

πόντο τό ύψος του χιονιού ανεβαίνει πολύ γρήγορα, γίνεται μισό, ένα, έναμιση μέτρο και προχωράει άσταμάτητα. Οι στέγες τρίζουν κάτω από τό βάρος. Τό χιόνι εξακολουθεί. Φτάνει στα 2 μέτρα. Τά χαγιάτια αρχίζουν να γέρνουν επικίνδυνα, τά αχούρια γκρεμίζονται. Οι άνθρωποι καρτεράνε τό τέλος τους και σταυροκοπιώνται δίχως να κλείσουν μάτι δυό μερόνυχτα. Η επικοινωνία με τό γείτονα έντελώς αδύνατη, τό φως και τό τηλέφωνο κομμένο και ή άγωνία στό κατακόρυφο. Καί σέ τοῦτο τό κακό έχει προστεθεί άλλο ένα. Οι πρό γεροί άντρες του χωριού είναι στην Αθήνα και ό δρόμος για να πάνε στό χωριό κλειστός και κάθε προσπάθεια δίχως άρχή.

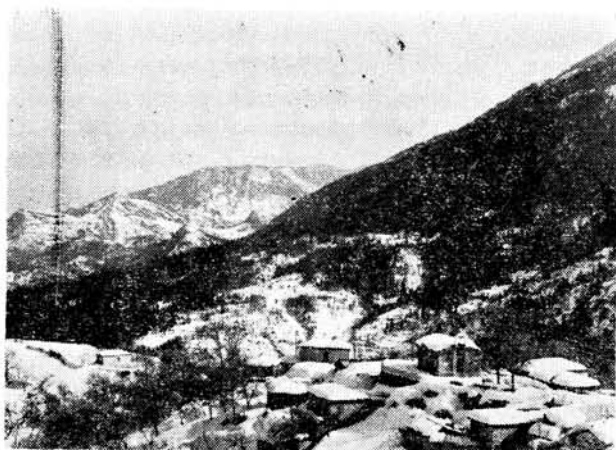
Καλοσκοπή, ώρα μηδέν. Ένα σκοτάδι βασιλεύει απόλυτο δίχως να γνωρίζει κανένας τί γίνεται στό χωριό, δίχως οι ίδιοι οι συγχωρια-

νοί μας να ξέρουν αν Ζει ό διπλανός τους. Παντοῦ σκοτάδι, όλες οι προσπάθειες πέφτουν στό κενό.

Τό Δ.Σ. του Συνδέσμου με έπικεφαλής τόν πρόεδρο Κώστα Βλάχο βρίσκεται σέ συναγερμό. Αδιάκοπη επικοινωνία με τόν Νοάρχη Αμφισσας. Παραστάσεις και ύπομνήματα σέ βουλευτές και ύπουργούς για τήν άμεση βοήθεια, για μία απόπειρα να φτάσει κάποιος στα χωριά μας. Καί τό κακό συνεχίζεται. Τά μηχανήματα της Νομαρχίας είναι αδύνατο να προχωρήσουν από τό πολύ χιόνι. Οι φόβοι μας έχουν ζώσει. Ίσως ή Κουκουβίστα μας να θρηνηί κάτω άπ' τό βαρύ φορτίο της. Μία λύση απομένει, τό έλικόπτερο. Τό ΔΣ του Συνδέσμου μας από κοινού με τό ΔΣ του Πανουργιά μισθώνουν έλικόπτερο και οι δύο πρόεδροι Κώστας Βλάχος και Γιώργος Σιότροπος άψηφώντας τους κινδύνους πέταξαν. Όμως ό καιρός πάνω άπό τήν Θήβα δέν επιτρέπει τό πέραςμα. Αποτυχαίνει και αυτή ή προσπάθεια. Τό παιχνίδι της μοίρας είναι άγνωστο ακόμα.

Όλες πιά οι προσπάθειες στηρίζονται στό εκχιονιστικό μηχανήμα που ξεκινάει από τό 51. Τήν προσπάθειά του τήν συντράμουν όλοι οι συγχωριανοί που ήταν αποκλεισμένοι στην Αθήνα. Αφήψισαν τό χιόνι και τόν κίνδυνο και ρίχτηκαν μαζί με τό μηχανήμα στην επιχείρηση να φθάσουν όπωσδήποτε στό χωριό ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑΝ. Τό χωριό κατακτήθηκε από τους δικούς του ανθρώπους. Εύτυχως δέν είχε συμβεί τίποτα δυσάρεστο και ό καιρός βελτιώθηκε. Τότε φάνηκαν και τά άεροπλάνα και έκαναν ρίψεις. Ήταν όμως δίχως σημασία. Ο δρόμος άνοιξε πολλές μέρες αργότερα και αποκαταστάθηκε τό ρεύμα και τό τηλέφωνο. Οι άνθρωποι επέζησαν μέσα από ένα τραγικό έφιάλτη, στά πρόσωπά τους διακρίνεις ακόμα χαρακιές και τά μάτια τους αποχτάνε μία άγριεμένη λάμψη όταν σου περιγράφουν τό κακό που τους πλάκωσε όταν σου διηγούνται τό πώς δέν περίμεναν πιά τό ξημέρωμα αλλά τό χάρο από στιγμή σέ στιγμή που θα τοάς πλάκωνε μέσα στα ίδια τους τά σπίτια. Ο μπάρμπα Άγγελής Σίμος μας περιέγραψε ως έξης τίς τραγικές στιγμές. Δυό μερόνυχτα τό χιόνι δέν σταμάταγε. Δέν βλέπαμε και δέν ακούγαμε τίποτα. Τά πάτερα στη σκεπή έτριζαν μη μπορώντας να βαστάζουν τό χιόνι. Τά ζωντανά μας δυό μέτρα απόσταση άπ' τήν πόρτα ήταν αδύνατο να τά φτάσουμε. Ο φόβος

μᾶς εἶχε λυώσει. Δυό νύχτες καὶ δυό μέρες δὲν γνωρίζαμε τίποτα. Ὁ κίνδυνος νὰ πέσει τὸ σπίτι ἦταν πολὺ κοντά. Μαζωμένοι στὴν παραστιά σταυροεπιστήμασαν καὶ περιμέναμε ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή τὸ κακὸ. Τέτοιος χειμῶνας εἶχε νὰ γίνει ἀπὸ τὸ 1928. Εὐτυχῶς κάποτε σταμάτησε. Τώρα ἄρχιζε ἓνας μεγάλος ἀγῶνας. Ἀγῶνας γιὰ νὰ φτάσουμε στὰ ζωντανὰ μας. Δύο μέτρα ντορός χρειάστηκε 4 καὶ 5 ὥρες γιὰ νὰ ἀνοίξει μιά καὶ τὸ χιόνι πέρναγε τὰ δυό μπόια. Νὰ εὐχόμεστε νὰ μὴν ξανάρθει τέτοιο κακὸ. "Ὅλες οἱ περιγραφές καὶ οἱ ἀφηγήσεις τῶν συγχωριανῶν εἶναι ἴδιες, ὅλοι ἐζησαν ἓναν ἐφιάλτη. "Ὅμως ἂ ζίζει νὰ σημειωθῇ ἓνα γεγονός. "Ὅλοι ἐγιναν μιά

Μία μικρὴ ὄψη τοῦ χωριοῦ. Τὸ χιόνι φαίνεται καθαρὰ πάνω στὶς στέγες τῶν σπιτιῶν

συντροφιά καὶ βοηθήθηκαν γιὰ νὰ ἀνοίξουν ντορούς, νὰ πᾶνε τροφές στὰ ζωντανὰ τους νὰ βοηθήσουν ὅσους εἶχαν ἀνάγκη. Μετὰ τὸν κίνδυνο ὅλα εἶχαν μιά χαρούμενη εἰκόνα. Τὸ πολὺ χιόνι ἔμεινε πιά στὸ παρελθόν καὶ ἡ Κουκουβίστα ξαναβρῆκε τὸ ρυθμὸ της. Ἐκεῖ ἀκριβῶς ἀπάνω πού τὸ χωριὸ ἔπαιρνε μιά ἀνάσα μιά ἄλλη κακοτυχία καρτέραγε. Τὸ πολὺ νερὸ πού ἦπε ὁ τόπος ἀπὸ τὸ λυώσιμο τοῦ χιονιοῦ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ κατολισθήσῃ ἓνα κομμάτι τοῦ χωριοῦ καὶ νὰ πάθουν ζημιές ὠρισμένα σπιτία στὸ μαχαλᾶ πάνω ἀπὸ τὴν πλατεῖα...

Τοῦτο τὸ χρονικὸ εὐχόμεστε νὰ εἶναι ἀγύριστο καὶ τὸ χωριὸ μας νὰ μὴν ξαναζήσῃ τέτοιες ἐφιαλτικές ὥρες.

Κώστας Βλάχος

δωρηται συνδρομηται

Εἴμαστε οἱ πρῶτοι καὶ καλύτεροι. Ὁ Σύνδεσμός μας δίχως ἐπιφύλαξη πρέπει νὰ κατέχει τὴν πρώτη θέση ἀνάμεσα στοὺς ὁμοίους του τόσο ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς, ὅσα ἀπὸ ἔργα καὶ ἀνθρώπους. Ἐκπληκτικὸ ὑπῆρξε τὸ 1980 σὲ ἔσοδα, ἔσοδα πού ἔφτασαν κοντὰ στὸ ἑκατομύριο. Μὰ καὶ ἡ καινούργια χρονιά ἔκίνησε μὲ τὴν προοπτικὴ νὰ περάσῃ τὴν περυσινή. Οἱ ἀριθμοὶ πού ἀκολουθοῦν δίνουν ἀπὸ μόνοι τους τὴν ἀπάντηση. Τὸ Δελτίο συγχαίρει καὶ εὐχαριστεῖ ὅλους τοὺς συγχωριανοὺς καὶ φίλους πού ἀνέβασαν μὲ τὰ δικά τους χρήματα τὸ Σύνδεσμο τόσο ψηλά. Καὶ νὰ τί λένε οἱ ἀριθμοὶ στὴ συνέχεια.

Ἰωάννης Θ. Τσοκάς δι' ἐνίσχυσιν πνευματικῆς κέντρου Καλοσκαπῆς	20.000
Γιάννης Ποδάρας εἰς μνήμην τῆς μητρὸς του Μαγδαλινῆς Ποδάρα	10.000
Μαρία Κατσαρέλη εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της	3000
Παναγιώτης Γ. Τούμπας εἰς μνήμην τῶν γονέων του	2200
Παναγιώτης Βρότσος εἰς μνήμην τοῦ πεθεροῦ του Παν. Χαμηλοῦ	2000
Χαράλαμπος Μπικίνης εἰς μνήμην τοῦ πεθεροῦ του Παν. Χαμηλοῦ	2000
Γεώργιος Ἀριστ. Πριόβολος εἰς μνήμην τοῦ Τάκη Κολύρη	3000
Ἀντώνης Γ. Πριόβολος εἰς μνήμην τοῦ Τάκη Κολύρη	2000
Οἰκογένειες Γεωργίου, Ἰωάννου, Εὐαγγέλου Κωστούρου εἰς μνήμην Παν. Χαμηλοῦ	1500
Ἀντώνης Τριανταφύλου εἰς μνήμην Παναγ. Χαμηλοῦ	1000
Ἡλίας Μπρουτζάλας εἰς μνήμην Παν. Χαμηλοῦ	1000
Γιούλα Λευκά Πριεβόλου εἰς μνήμην Παν. Χαμηλοῦ καὶ Τάκη Κολύρη	1000
Νικόλαος Εὐθ. Τούμπας εἰς μνήμην τοῦ πατέρα του	2.000
Δημήτριος Κωστοῦρος εἰς μνήμην τοῦ Τάκη	

Κολύρη	1500	Γεώργιος Π. Παπανικολάου Λεβαδιά	1000
Γεώργιος Ἀποστολόπουλος εἰς μνήμην τοῦ		Βασίλης καὶ Φιλίῳ Αὐγερινοῦ	1000
Τάκη Κολύρη ἀντὶ στεφάνου	1000	Ἱερὸς ναὸς Ἀγ. Γεωργίου Καλοσκοπῆς	1000
Νικόλαος Καραγιάννης εἰς μνήμην τοῦ Τάκη		Κώστας Ν. Αὐγερινός	800
Κολύρη	1000	Γεώργιος Ἀποστολόπουλος	800
Σοφία Χαρ. Τσαπάρη εἰς μνήμην τοῦ συζύγου		Ἰωάννης Βασιλείου	800
τῆς Χαραλάμπους	2000	Δημήτριος Κορνάκος	800
Εὐθύμιος Σκουρτιάδης Θ)νίκη εἰς μνήμην τοῦ		Παναγιώτης Γ. Χριστοδούλου εἰς μνήμην τῶν	
θεοῦ τοῦ Παν. Χαμηλοῦ	1000	γονέων του	800
Γεώργιος Ν. Πριόβολος εἰς μνήμην τοῦ Τάκη		Γεώργιος Ζαχ. Ραπτόπουλος	800
Κολύρη	1000	Γεώργιος Ἀνδρέου Λίτσος ΗΠΑ εἰς μνήμη	
Νικόλαος Εὐθ. Πριόβολος εἰς μνήμην τῶν		τῶν γονέων του	800
γονέων του	1000	Γεώργιος Γ. Πλατανιάς	620
Νικόλαος Π. Μώρης εἰς μνήμην τῶν γονέων		Λάμπρος Ἀχλαδᾶς	600
του	1000	Θέμις Ν. Τούμπας	600
Παναγιώτης Κ. Βλάχος ἀξιωματικός		Γρηγόρης Χασιακός	600
ἀεροπορίας	1000	Ἰωάννης Εὐθ. Λευκαδίτης	600
Κώστας Σταθόπουλος	1000	Εὐθύμιος Ἰωάν. Λευκαδίτης	600
Δημήτριος Ι. Εὐσταθίου	1000	Σπύρος Κ. Τούμπας εἰς μνήμην τῶν γονέων	
Νάνια Νίκου Χασιακοῦ εἰς μνήμην Λούλας		του	500
Κ. Ἀποστολοπούλου θυγατέρας		Παναγιώτης Κ. Κυριαζῆς	500
Παπαγιάννη Χασιακοῦ	3000	Νίκος Ι. Βλάχος	500
Νάνια Νίκου Χασιακοῦ ὑπέρ Συνδέσμου	1000	Δημήτριος Αὐγερινός	500
Κωστ. Κεραμίδας Λεβάδεια εἰς μνήμην		Γεώργιος Ν. Αὐγερινός	500
Δημ. Ταξ. Κόλλια	2000	Νίκος Ἀκτιδῆς	500
Εὐσταθία καὶ Παναγιώτης Βοχτσαλίδης		Ζαχαρίας Ι. Ραπτόπουλος	500
εἰς μνήμην τῶν γονέων τῶν Εὐθυμίου		Χαράλαμπος Σκούρας ἢ Ἀνδριτσόπουλος	500
καὶ Ἀγλαίας Χαμηλοῦ	1000	Νικόλαος Κατσανιώτης	500
Εὐθύμιος καὶ Ἀπόστολος Ι. Χαμηλός εἰς		Νίκος Χριστόπουλος	500
μνήμην τοῦ παπποῦ τῶν καὶ τῆς γιαγιάς		Δημήτριος Παπαγεωργίου	500
τῶν Εὐθυμίου καὶ Ἀγλαίας	1000	Γεώργιος Π. Βλάχος	500
Ὁλγα Π. Ἀλεξίου	1000	Γεώργιος Α. Πλατανιάς	500
Παῦλος Χρηστίδης ΗΠΑ	2000	Νίκος Φωτίου Βλάχος	500
Παναγιώτης Χαραλάμπου	1500	Τριαντάφυλος Τσόχλας	500
Δημήτριος Βάρσος	1000	Παναγιώτης Ι. Γκαβαλίνης	500
Ἑλένη Σιαφάκα	1000	Παναγιώτης Γ. Λευκαδίτης	500
Ἀθανάσιος Ν. Μαλιβίτσας	1000	Ἰωάννης Κιτσόπουλος	500
Μιχάλης Παπαδόπουλος εἰς μνήμην Τάκη		Ἀθανάσιος Δήμου Κόλλιας	500
Κολύρη	1000	Ζήσης Ἀχλαδᾶς	500
Μιχάλης Παπαδόπουλος ὑπέρ Συνδέσμου	1000	Ἡλίας Μεμένιος	500
Παναγιώτης Σκεπετάρης στή μνήμη Τάκη		Εὐθύμιος Γκαβαλίνης	500
Κολύρη	2500	Ταξιάρχης Τομαρᾶς	500
Βασίλης Τσιρώνης (ΗΠΑ)	2500	Παναγιώτης Χαβελές	500
Κώστας Ν. Κόλλιας	2000	Παναγιώτης Γ. Κόλλιας	500
Νικηφόρος Ζοῦγρος	1000	Εὐάγγελος Εὐθ. Τσίγας	500
Κώστας Τούμπας	1000	Παναγιώτης Κ. Βλάχος	500
Γεώργιος Ι. Γκαβαλίνης	1000	Ἰωάννης Θ. Χαμηλός	500
Ἰωάννης Π. Ράπτης	1000	Δημήτριος Γεωρ. Πριόβολος	500
Ἀπόστολος Μπουκουβάλας εἰς μνήμην τῶν		Λεωνίδας Ν. Χριστοδούλου	500
γονέων του	1000	Ἰωάννης Γ. Κόλλιας	500
Ἰωάννης Μαργ. Δανιήλ	1000		

Ἐλευθερία Ἀντωνίου εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της	500
Βασιλική Χήρα Ζαχαρία Κόλλια Στρατηγοῦ χωροφυλακῆς εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της	1000
Παναγ. Ἀνδριτσόπουλος Θ)νίκη	500
Γιάννης Δημ. Δανιήλ ἢ Μαργαρίτης	500
Παρασκευὴ χήρα Παν. Τσόχλα	300
Λάμπρος Χ. Κωστοῦρος	500
Ἀντώνης Τριανταφύλου	500
Ἡλίας Μπρουτσάλας	500
Κώστας Νίκου	500
Εὐθύμιος Π. Παπαγεωργίου	500
Τριαντάφυλος Ποδάρας εἰς μνήμην τῆς συζύγου του	500
Εὐθύμιος Παπαγεωργίου εἰς μνήμην Ἀγλαΐας καὶ Παναγιώτου Χαμηλοῦ	500
Τριαντάφυλος Τσόχλας εἰς μνήμην Ἀγλαΐας Χαμηλοῦ	500
Ἰωάννα Πάτσι	500
Γεώργιος Ἐφορος	500
Ἀθανασία Ἐφόρου	500
Ξανθὴ Ζαμπούρα εἰς μνήμην τοῦ πατέρα της Χαραλ. Αὐγερινοῦ	500
Εὐστάθιος Ράπτης	500
Ἀθανάσιος Κ. Ἀντωνίου	500
Γεώργιος Εὐαγ. Δανιήλ.	500
Δημήτριος Μουστάκας	500
Χρήστος Κωστοῦρος	500
Κώστας Φωτίου Βλάχος	500
Χρήστος Ηλ. Τομαρᾶς	500
Παναγιώτης Χρ. Μαλιβίτσης	500
Ἰωάννης Χ. Μαλιβίτσης	500
Ἰωάννης Τσοκάς	400
Ἰωάννης Δ. Δανιήλ.	400
Γεώργιος Τσοῦτσουρας	400
Ἀλέκος Ματθαίου	400
Ἀθανάσιος Κυριάκης	300
Γεώργιος Κυριακάτης Λεβάδεια	300
Τάκης Παπαταξιάρχου	300
Νικόλαος Βασιλείου	300
Κατίνα Καραβᾶ	300
Ἰωάννης Μοσχονησιώτης	300
Χαράλαμπος Ν. Κωστοῦρος	300
Γεώργιος Εὐθ. Παπαταξιάρχου	300
Σωτῆρης Παντελάκης	300
Εὐαγγελία Εὐσταθίου	300
Κοσμᾶς Εὐσταθίου	300
Γεώργιος Κατσούνης	300
Δημήτριος Κωστοῦρος	300
Γεώργιος Ι. Τομαρᾶς	300

Κώστας Λιάκος	300
Γεώργιος Τσουλανδρῆς	300
Γεωργία Χαρ. Ραπτοπούλου	300
Ταξιάρχης Κόλλιας	300
Γεώργιος Δ. Κόλλιας	300
Δημήτριος Τσιρώνης	280
Νίκος Χαμηλός	300
Χαράλαμπος Κωστοῦρος	250
Ἀνὴ Καραγιάννη	200
Γεώργιος Τσιρώνης	200
Δημήτριος Ν. Κυρίτσης	200
Περικλῆς Φίκας	200
Εἰρήνη Δανιήλ	200
Πριόβολος Α.Ε.	250
Χαράλαμπος Μάρας	200
Παναγιώτης Μαλιβίτσης	200
Σπύρος Μαντάς	200
Ἀθανάσιος Φωτίου Ἀντωνίου	200
Βασίλης Ντάσιος	200
Γιάννης Κωστοῦρος	200
Ἰωάννης Κασίς	200
Γεώργιος Ι. Λευκαδίτης	200

Αὐτὴ πραγματικὰ εἶναι μία φωτογραφία κειμήλιον. Εἶναι τραηγμένη στὰ 1910. Οἱ χαρακτηριστικὲς φιγούρες τῶν φουστανελλοφόρων εἶναι ὁ Κώστας Γ. Βλάχος καὶ ὁ Ἀθανάσιος Τσόχλας, ἐνῶ στὴ μέση εἶναι ὁ Γιάννης Τσόχλας καὶ ἡ γυναίκα του.

ιστορικόν

4 ΓΕΝΑΡΗ 1944

Οι παληοί θυμούνται τα γεγονότα όπως τα ζήσαν τότε. Οι νεώτεροι τὸ μαθαίνουν διαβάζοντας καὶ ἀκούγοντας. Μιά ἀναδρομὴ στὰ παληκάρια πού χάθηκαν στὴν Ἁγία - Τριάδα, στοὺς λεβέντες πού οἱ Γερμανοὶ μετὰ τὰ πολυβόλα τους, τοὺς ἀποτελείωσαν μὲ τὰ πιστόλια τους. Ἀνάμεσα τους δυὸ δικοὶ μας, ὁ Παναγιώτης Ζαῦγρης καὶ ὁ Νίκος Κόλλιας (Καραμῆτρος) κι' ἓνας ἀκόμα τρίτος πιο κάτω στὴν πολεμιστρά ὁ Βαγγέλης Τσολάνας.

Τὸ ἱστορικὸ τῆς μάχης τὸ ἀντιγράφουμε ἀπὸ τὸ ἔγκυρο ἔργο ἱστορία τῆς Ἀντίστασης πού ἐκδόθηκε ἀπὸ ὁμάδα συνεργασίας ἐπιστημόνων, ἱστορικῶν, ἀγωνιστῶν κ.ά.

«Στίς 3 τοῦ Γενάρη 1944 μία διμοιρία ἀπὸ τὸ 10 Λόχο τοῦ ἀνεξάρτητου τάγματος παρνασσίδας τοῦ ΕΛΑΣ μ' ἐπικεφαλῆς τὸ λοχαγὸ Χαράλαμπο Μῶκο (Καλλία) καὶ τοὺς Ι. Μαλοῦκο (Δῆμο) καὶ Π. Τζιβάρη σπεύδοντας σὲ καταδίωξη τῶν Γερμανῶν πού ἄρχισαν νὰ ὑποχωροῦν ἀπὸ τὴ περιφέρεια τοῦ χωριοῦ Καλοσκοπῆ, ἔπρεπε σὲ ἐνέδρα καὶ ἐξοντώθηκε. Χάθηκαν 33 παλληκάρια καὶ διασώθηκαν σάν ἀπὸ θαῦμα 7. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς πού ἐπεζήσανε ὁ τότε ἐπώνιμος Δημήτρης Μπούρκας ἀφηγεῖται γιὰ τὸ ἐλθιερὸ ἐκεῖνο γεγονός:

Ἦταν ἀρχὲς τοῦ Γενάρη 1944 καὶ βρισκόμασταν στὸ Ἀδωρῖκι ὅταν ὁ λόχος μας (1ος Λόχος τοῦ ἀνεξαρτήτου τάγματος Παρνασσίδας) πῆρε διαταγὴ ἀπὸ τὸ τάγμα μας νὰ σπεύσει σὲ ἐνίσχυση τοῦ 11)36 τάγματος πού κατεῖχε μ' ἓνα λόχο του τὸν τεμέα Δυὸ Βουνά — Καλοσκοπῆ — 51 χιλμ. Εἴχαμε μείνει μόνο 40 περίπου ἄντρες γιατί ὁ διοικητὴς τοῦ τάγματος Νικηφόρος (Μ. Δημητρίου) εἶχε πάρει τὴ μεγαλύτερη δύναμη τοῦ λόχου μας καὶ εἶχε κατευθυνθεῖ πρὸς τὸ κάμπο τοῦ Δαδιοῦ, γιὰ κάποια ἐπιχείρηση πού σχεδίαζε. Οἱ γερμανοφασίστες εἶχαν συγκεντρώσει ἰσχυρὲς δυνάμεις στὰ χωριά Καστέλλα, Γραβιά, Ἀποστολιά καὶ Σκληθρο καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐξόρμησαν πρὸς τὰ πάνω. Ὁ Λόχος τοῦ 11)36 ἦταν ἀπολύτως ἀδύνατο

νὰ κρατήσῃ τὴν ἐπίθεση τόσο ὄγκου ἐχθρικῶν δυνάμεων καὶ γι' αὐτὸ εἶχε ζητήσει βοήθεια ἀπ' τὸ δικὸ μας τάγμα. Ὅταν τὸ τμήμα μας ἀπὸ 40 ἄντρες μ' ἐπικεφαλῆς τὴ διοίκηση τοῦ λόχου μας: στρατιωτικὸ τὸ Χαράλαμπο Μῶκο (Καλλία) πολιτικὸ τὸ Γιάννη Μαλοῦκο (Δῆμο) καὶ καπετάνιο τὸ Τζιβάρη, ἔπειτα ἀπὸ μιά συντομότητα πορεία μὲς τὰ χιόνια, ἔφτασε στὴ περιοχὴ πού κατεῖχε ὁ λόχος τοῦ 11)36, οἱ Γερμανοὶ εἶχαν ἀρχίσει ἀπὸ πολλὴ ὥρα τὴν ἐπίθεσή τους καὶ οἱ ἱεροφυλακὲς τῶν ἀνταρτῶν ἔπειτα ἀπὸ σύντομες συγκρούσεις εἶχαν συμπτυχθεῖ σὲ νέες θέσεις πρὸς τὰ ἀνατολικά ὑψώματα καὶ ἀντερείσματα τοῦ Μαυρολιθαριοῦ. Οἱ Γερμανοὶ εἶχαν μπεῖ στὸ χωριὸ Καλοσκοπῆ (Κουκουβίστα). Συναντήσαμε τὴ διοίκηση τοῦ Π)36 τάγματος καὶ τὸ τμήμα μας τέθηκε στὴ διάθεσή της καὶ πῆρε διαταγές.

Περάσαμε τὴ νύχτα μας στὸ χωριὸ Πυρὰ (Γκούρα). Τὸ πρωὶ πήγαμε στίς «βρίζες» καὶ περιμέναμε. Ἀπὸ τὸ Π)36 τάγμα δὲν ἦταν ἐκεῖ κανένας. Σὲ λίγο ἤρθανε κάτι πολῖτες καὶ μᾶς δώσαν τὴν πληροφορίαν πὼς οἱ Γερμανοὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ φύγουν ἀπ' τὴ Καλοσκοπῆ. Εἶδαμε καὶ μεῖς οἱ ἴδιοι τίς κινήσεις πού δείχναν ὅτι οἱ χιτλερικοὶ ἐτομάζονταν νὰ φύγουν. Στὸ μεταξὺ χιόνιζε συνέχεια. Ὁ λοχαγὸς Καλλίας χωρὶς νὰ περιμένῃ τὴ διοίκηση τοῦ 11)36 διέταξε νὰ κινηθοῦμε ἀμέσως τρέχοντας νὰ πιάσουμε τὴ θέση «Ἁγία Τριάδα», ἓνα ἀνοιχτὸ μέρος μὲ μικροὺς λοφίσκους, κατάλληλο γιὰ ἐνέδρα καὶ νὰ χτυπήσουμε τοὺς Γερμανοὺς. Ξεκινήσαμε τροχάδην. Μπροστά, σὲ ἀρκετὴ ἀπόσταση, βάζαν οἱ τρεῖς ἀνιχνευτὲς πού εἶχε βάλει ὁ διοικητὴς. Αὐτοὶ μόλις ἔφταναν κοντὰ στὴν «Ἁγία Τριάδα» φώναζαν στὸ λοχαγὸ ὅτι ὑπάρχουν ἐκεῖ πατημασιές. Ὁ Καλλίας ρώτησε ἐν εἶναι φρέσκιες. Ἐκεῖνοι, χωρὶς νὰ πάρουν ὑπόψη τους ὅτι χιόνιζε συνέχεια καὶ τὸ χιόνι σκέπαζε τὰ πατήματα, ἀπάντησαν ὅχι. Ἐνῶ οἱ πατημασιές ἦταν φρέσκιες. Καὶ ὁ Καλλίας, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἄλλοι, δὲν τὸ σκεφτήκαμε.

Μόλις τὸν διαβεβαίωσαν πὼς οἱ πατημασιές δὲν ἦταν φρέσκιες, ὁ Καλλίας διέταξε νὰ προχωρήσουμε γρήγορα. Οἱ ἀνιχνευτὲς πέρασαν καὶ προχώρησαν πέρα ἀπ' τὸ Ἐωκλήσι. Ἐμεῖς πού ἀκολουθοῦσαμε γρήγορα, ἐὰ εἴχαμε φτάσει τὰ 10—15 μέτρα, ὅταν ἀπὸ τὰ ἀνατολικά μας δεχτήκαμε καταιγιστικὰ πυρὰ. Εἴχαμε πέσει σὲ ἐνέδρα τῶν γερμανοφασιστῶν, πού ἐνεργώντας σωστά, ἄφησαν τοὺς ἀνιχνευτὲς καὶ πέρασαν γιὰ νὰ μᾶς ξεγελάσουν. Μὲ τίς παρατεταμένους ριπὲς τῶν Γερμανῶν οἱ περισσότεροὶ ἀπ' τὸ τμήμα μας ἔπεσαν νεκροὶ καὶ τραυματισμένοι. Ὅσοι μείναμε ἀθικτοὶ ἀπὸ τὰ πυρὰ πηδῆσαμε σ' ἓνα νεροφάγωμα καὶ ἀρχίσαμε νὰ βάλουμε κι' ἐμεῖς. Δὲν προλάβουμε καλὰ — καλὰ νὰ ρίξουμε τοὺς πρώτους πυροβολισμοὺς καὶ δεχτήκαμε κι' ἀπ' τὰ νῶτα πυρὰ. Μᾶς εἶχαν βάλει στὴ μέση, πέσανε 33 παλληκάρια.

Σήμερα στο χώρο αυτό που χύθηκε ελληνικό αίμα για τη λευτεριά της πατρίδας μας, τίποτε δεν θυμίζει τη θυσία, τίποτε δεν προστατεύει το χώμα που σκεπάζει τα παλληκάρια. Και νοιώθει ντροπή καθένας από μās πρώτα σάν "Ελληνας πατριώτης κι' ύστερα σάν Κουκουβιστιανός. Τοῦτος ὁ τόπος πρέπει κάποτε νά γίνει προσκυνητάρι, δίδαγμα τῆς λευτεριᾶς κατὰ τοῦ φασισμού. Εἶναι καιρός πιά νά δοῦμε τήν ιστορία δίχως προκαταλήψεις, δίχως μίσση, δίχως χρωματισμούς. Στόν κίνδυνο τῆς πατρίδας δέν ὑπάρχουν παρατάξεις ὑπάρχουν μόνο "Ελληνες.

ΜΙΚΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ

— Γίνεται γνωστό σέ ὅλα τὰ μέλη ὅτι τὰ χρήματα γιά τὰ ἡμερολόγια δέν δημοσιεύονται στήν ἐφημερίδα οὔτε στέλνονται ἀποδείξεις. Γιά τὸ πάρα πάνω ὅμως ποσό πού ἔδωσε ὁ καθένας δηλαδή γιά πάνω ἀπὸ 200 δρχ. τὸ ποσό αὐτὸ περνιέται στὸ Δελτίο καὶ κόβεται ἀπόδειξη σάν συνδρομή.

— Πολλὰ μέλη ἀδιαφοροῦν ἐντελῶς γιά τίς συνδρομές τους χρόνια καὶ χρόνια, ἔτσι ὅμως καὶ δέν πάρουν τὸ Δελτίο ἀμέσως παραπονοιοῦνται. Τὸ Δελτίο ἐπισημαίνει τὸ γεγονός καὶ προειδοποιεῖ ὅτι θά σταματήσει ἡ ἀποστολὴ στὰ μέλη αὐτά.

— "Ενα ἄλλο φαινόμενο εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ τῶν δελτίων καὶ κάθε ἐνημερωτικοῦ ἐντύπου γιατί ὠρισμένα μέλη ἀλλάζουν διεύθυνση καὶ δέν μās τὸ κάνουν γνωστό, ἀπὸ πάνω μάλιστα διαμαρτύρονται. Δέν εἶναι δὲ καὶ κόπος δυὸ λέξεις ἢ ἓνα τηλεφώνημα γιά νά μās ποῦν τὴν διεύθυνσή τους.

Τὸ Δελτίο πού τόσο ἀγαπήθηκε ἀπ' ὅλους περιμένει ἀπ' τὸν καθένα τὴν θεληματικὴ του συνδρομή.

— Τὸ λεωφορεῖο τοῦ Κώστα Τούμπα ἤδη δρομολογήθηκε στὸ ΚΤΕΛ. Τὰ δρομολόγια του εἶναι Δευτέρα — Τετάρτη — Σάββατο γιά Λαμία καὶ Πέμπτη γιά "Αμφισσα. Τοῦτο ὅμως ἐξυπηρετεῖ ἐλάχιστα μιά καὶ κόβεται ἡ ἐπαφή μὲ "Αθήνα ἢ Μπράλλο — Γραβιά.

— Γιά κάθε θέμα τοῦ Συνδέσμου ἢ τοῦ Δελτίου ἀπευθύνεσθε στὸ γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου, ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 18 τηλ. 5235148. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. εἶναι πρόθυμοι νά σᾶς ἀπαντήσουν.

— "Όσοι ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ στέλνετε χρήματα στὸ Σύνδεσμο νά τὰ στέλνετε ὀνομαστικά σὲ ἓνα μέλος τοῦ Δ.Σ., Πρόεδρο Γραμματέα ἢ Ταμία γιατί ἡ εἰσπραξὴ τους στὸ ὄνομα τοῦ Συνδέσμου θέλει πολλές διατυπώσεις.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ:

Ἀνεχώρησε πρὸ ἡμερῶν γιά τὸ Παρίσι ἡ Δνίς Ἀφροδίτη Γρηγ. Χασιακοῦ — Ἀρχαιολόγος γιά μεταπτυχιακὲς σπουδές, μὲ ὑποτροφία τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

"Όπως ξανάχουμε γράψει, ὅταν στέλνετε χρήματα γιά τὸ Σύνδεσμο καὶ τὸ Δελτίο καὶ εἰδικὰ ἐμβάσματα ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ, καλὸ εἶναι νά τὰ στέλνετε ἢ στὸ ὄνομα τοῦ προέδρου Κώστα Βλάχου ἢ τοῦ ταμία Γιώργου Ραπτόπουλου, ἐπειδὴ ἡ εἰσπραξὴ τους σκοντάφτει σὲ μιά σειρά ἀπὸ γραφειοκρατικὲς δυσκολίες.

Νέοι τοῦ χωριοῦ ἐλάτε μὲ τοὺς φίλους σας νά χορέψετε στὴ

DISCO PERCHE NO στὴ Νέα Κηφισιά - Γυθείου 27 - τηλ. 8017234

**Ὁ Ἡλίας Χ. Τομαρᾶς
σᾶς περιμένει**

Ἑλληνικές ιστορίες

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΤΟΥ 1926

του Φάνη Λευκαδίτη

Με την ευκαιρία της φετινής θαρυχειμωνιάς που έπληξε την χώρα μας και τις δραματικές περιπέτειες των ανθρώπων της υπαίθρου, όπως αΐφνης εκείνων που λόγω του επαγγέλματός τους, τελείως άπροετοίμαστοι αντιμετώπισαν το πολικό ψύχος, καθώς και την περιπέτεια αὐτῶν που ταξιδεύοντας με τὰ αὐτοκίνητά τους καὶ πού ξεφθνα κλείστηκαν στοὺς Ἑθνικοὺς δρόμους, ἦρθε στὸ νοῦ μου μιὰ ἄλλη θαρυχειμωνιά, ὅσο μπορῶ ἐγὼ νὰ θυμᾶμαι, πού ἦταν ἐξ' ἴσου

Ὁ Ἄη Γιώργης σκεπύστηκε μὲ χιόνι, χιόνι πού ἔφτασε πάνω ἀπὸ τὴ μέση τῆς πόρτας

ἄγρια καὶ φοβερή. Ἦταν τὸ 1926 ὅπου ἀπὸ θραδὺς ἔφτανε στὸ χωριό μας μιὰ ὁμάδα ὀρειθατῶν μὲ σκοπὸ ν' ἀνεβοῦν στὴν Γκιώνα. Ὅμως ὁ καιρὸς τὴν νύχτα ἐπιδεινώθηκε καὶ τὰ ξημερώματα τῆς ἄλλης μέρας τὸ χιόνι εἶχε ξεπεράσει τὸ 11)2 μέτρο. Ἀφοῦ στάθηκε ἀδύνατο νὰ πραγματοποιήσουν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι τὴν ἀποστολή τους, ἀναγκαστικά παρέμειναν φιλοξενοῦμενοι γιὰ μερικὲς μέρες στὸ χωριό μας. Μέσα στὸν ἄγριο ἐκεῖνο χειμῶνα πέθανε ὁ παππούς μου ὁ γέρο - Γιώργης σὲ ἡλικία 89 χρονῶν. Τρεῖς τέσσαρες ἄντρες ξεκίνησαν νὰ πᾶνε ν' ἀνοίξουν τὸ λάκκο του, ἀλλὰ ἡ ἐπικρατοῦσα ἄγρια κακοκαιρία δὲν τοὺς ἄφησε νὰ φτάσουν μέχρι τὸ νεκροταφεῖο.

Ἔτσι ὁ πεθαμένος γέροντας παρέμεινε 4 ἡμέρες μέσα στὸ σπῆτι ὥσπου νὰ κοπάσει ἡ χιονοθύελλα ἐκεῖνη. Ὅταν ὁ καιρὸς καλwsύνεψε κάπως οἱ ὀρειθατῆς ξεκίνησαν γιὰ τὴν Γκιώνα. Πῆγαν μέχρι τὰ ἰσιώ-

ματα, μὴ μπορώντας νὰ προχωρήσουν ἄλλο, ἐπέστρεψαν ἀπογοητευμένοι στὸ χωριό. Τὰ χιόνια εἶχαν φτάσει ἴσαμε τὰ χαγιάτια μας καὶ τὰ κρούσταλλα πού κρεμόντουσαν ἀπὸ τὰ κεραμίδια τῶν σπιτιῶν μας ἔφταναν μέχρι κάτω. Μᾶς μάλωναν οἱ μανάδες μας νὰ μὴ γκρεμίζουμε τὰ κρούσταλλα γιατί «ὁ λαγὸς θὰ κάνει ζημιὰ στὰ σπαρμένα χωράφια μας». Ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ θᾶρος τοῦ χιονιοῦ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ καταρρεύσουν τὰ σπῆτια μας, 5-6 νοματαῖοι στὴν γειτονιά τῆς Ρούγας εἶχαν ἀνέβει ἐπάνω στὶς σκεπὲς καὶ μὲ τὰ φτυᾶρια τους ἔρριχναν κάτω τὸ χιόνι. Θὰ ἦταν κοντὰ τὸ δειλινὸ ὅταν ξεφθνα ἀκούστηκε μιὰ διαπεραστικὴ φωνὴ πού προέρχονταν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τ' ἄμπελια. Ἀπὸ τὸ δρόμο πού ἔρχεται ἀπὸ τὰ Καστέλλια. Σὲ λίγο ἡ φωνὴ ξανακούστηκε πιὸ καθαρά μέσα στὴν παγερὴ ἐκεῖνη ἀτμόσφαιρα. Καλοῦσε σὲ βοήθεια, ὠρεεεε Βαγγέλη Τούμπααα.

Οἱ ἄνθρωποι πού ἦταν ἐπάνω στὰ σπῆτια ἄκουσαν τὴν ἀπελπισμένη ἐκεῖνη φωνή. Ἦταν ὁ μακαρίτης Γεώργιος Λίτσος πού κείνα τὰ χρόνια ἦταν ταχυδρόμος τοῦ χωριοῦ μας. Ἐφερνε τὸ ταχυδρομεῖο ἀπὸ τὴν Γραβιά, κι ὁ χειμῶνας τὸν ἔκλεισε στὰ Καστέλλια.

Ἀπὸ θραδὺς εἶχε ἔρθει μέχρι τὰ μαντριά στὸ Λιθόπυργο καὶ διανυκτέρευσε ἐκεῖ μαζί μὲ τοὺς τσοπάνηδες. Τὴν ἄλλη μέρα ξεκίνησε γιὰ τὸ χωριό μας. Δὲ μπόρεσε ὁ ἄνθρωπος μέσα στὸ χιόνι νὰ προχωρήσει γιατί ὅταν ἔφτασε στὰ «Κούτσουρα» συνάντησε ἀνεμοσοῦρια, καὶ οἱ δυνάμεις του ἄρχισαν νὰ τὸν ἐγκαταλείπουν. Ὡστόσο δὲν ἔχασε τὸ κουράγιο του, φώναξε τοὺς χωριανούς του νὰ τὸν σώσουν.

Τέσσαρες - πέντε ἄνδρες μὲ τὰ φτυᾶρια τους πῆραν τὸν κατήφορο, κι' ὥσπου νὰ σουρουπώσει εἶχαν φτάσει ἐκεῖ. Ἔτσι κατάφεραν νὰ γλυτώσουν τὸν μπάρμπα Γιώργη πού φορτωμένος τὸν ταχυδρομικὸ σάκκο ἦταν χωμένος μέσα στὸ χιόνι ξυλιασμένος. Τὸν ζέσταναν μὲ τὸ ρακὶ πού τοῦ ἔφεραν, καὶ σιγὰ - σιγὰ τὸν πῆγαν στὸ χωριό. Τοὺς ἄνδρες πού πῆγαν νὰ σώσουν τὸν ταχυδρόμο τοὺς ἀκολούθησαν καὶ οἱ ἀποκλεισμένοι ὀρειθατῆς καὶ οἱ ὁποῖοι συνέχισαν τὸν κατήφορο γιὰ τὰ Καστέλλια. Ἐκεῖνο ὅμως πού παρατηροῦσε κανεὶς στὸ χωριό μας ἦταν ὅτι μὲ τὴν ἐπιδείνωση τοῦ καιροῦ παρ' ὅλες τὶς δύσκολες καταστάσεις καὶ τὰ προβλήματα πού αντιμετώπιζαν, προπαντὸς οἱ κτηνοτρόφοι, δὲν ἔχαναν τὴν ὑπομονή τους οὔτε τὴν ψυχραιμία τους. Ἐβλεπες τὰ μαγαζιά γεμάτα, νὰ παίξουν τὴν κοντοῖνα τους καὶ τὴν πρέφα τους πίνοντας τσίπουρο ἢ τὸν καφέ τους. Ἄλλοι πάλι σχηματίζαν παρέες καὶ γλεντοῦσαν πηγαίνοντας ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι τραγουδώντας καὶ πίνοντας τὰ κρασάκια τους, τρώγοντας ἐκλεκτοὺς μεζέδες, πού ἀπὸ τὰ χοιρινὰ θρί-

σκονταν ακόμη, όπως πασπαλάδες και λουκάνικα. Τόν ίδιο χειμώνα ένα τρομερό γεγονός συγκλόνισε τὸ χωριό μας. Ἀπὸ τὴν Λειρίτσα σχηματίστηκε μάζα χιονιοῦ ἢ ὅποια κατρακυλώντας λίγο - λίγο καὶ ὕστερα μὲ ὀρμὴ τὸν κατήφορο ἔγινε ἕνας τεράστιος ὄγκος. Ἡ σφοδρὴ καὶ ὀρμητικὴ, μεγάλων διαστάσεων, ἐκείνη χιονοστιβάδα συμπαράσφοντα, ὅτι εὐρι-

Φορτωμένες οἱ κυρόδες τοῦ χωριοῦ τὸ «Ζαϊρό», ἀλληλοβληθῶνται γιὰ νὰ ταΐσουν τὰ ἀποκλεισμένα ζωντανά τους

σκε μπροστά της ξεριζώνοντας τὰ αἰωνόβια δένδρα καὶ ἔλατα ἔφτασε μέχρι κάτω στὸ ποτάμι, κάνοντας ἕνα παρτεταμένο καὶ μακρόσυρτο θουητό, καὶ κατόπιν ἕναν φοβερό κρότο ποὺ σείστηκε ὁ τόπος, σκορπίζοντας τρόμο καὶ δέος. Ὁ κόσμος σταυροκοπήθηκε, πιετεύοντας πῶς ἡ θεομηνία ἐκείνη ποὺ σάρωσε κυριολεκτικὰ τὸ λόγγο, ἦταν ὀργὴ Θεοῦ.

ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟ ΙΚΑ

Ἀπὸ τὸν Ἀλέκο Σίμο

Διαδοχικὴ ἀσφάλιση

Ἐάν ἕνας ἀσφαλισμένος ἀλλάζει ἀσφαλιστικό ταμεῖο, γιατί ἄλλαξε ἐπάγγελμα μπορεῖ στὴν περίπτωση αὐτὴ ἂν θέλει νὰ ὑπολογιστοῦν ὅλες οἱ μέρες ἐργασίας τῶν ταμείων γιὰ νὰ πάρει πίσω τὶς ἀσφαλιστικὲς εἰσφορὲς ἢ νὰ μὴν πῆρε ἀποζημίωση ἢ σύνταξη γιὰ ὅσες μέρες ἐργασίας ζητᾷ νὰ μποῦν στὸ λογαριασμό.

Ὁ ἀσφαλισμένος θὰ πάρει σύνταξη ἐφ' ὅσον ἔχει τὶς προϋποθέσεις ἀπὸ τὸ τελευταῖο ταμεῖο ἀρκεῖ σ' αὐτό νὰ ἔχει ἀσφαλιστῇ γιὰ 500 τουλάχιστον μέρες ἐργασίας μέσα στὴν τελευταία πε-

νταετία πρὶν ἀπὸ τὴ συμπλήρωση τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἢ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἀναπηρίας ἢ τοῦ θανάτου. Ἄν δὲν ὑπάρχει αὐτὴ ἡ προϋπόθεση τότε ἀρμόδιο νὰ δώσει σύνταξη εἶναι τὸ ταμεῖο στὸ ὁποῖο ἀσφαλίστηκε γιὰ τὶς περισσότερες μέρες.

Διεθνεῖς Συμβάσεις Κοιν. ἀσφάλισις

Ἄν ὁ ἀσφαλισμένος τοῦ ΙΚΑ ἔχει πραγματοποιήσει χρόνο ἀσφάλισις στὶς χώρες μὲ τὶς ὁποῖες ἡ Ἑλλάδα ἔχει ὑπογράψει διμερεῖς συμβάσεις, περὶ κοιν. Ἀσφάλειας ὅπως εἶναι ὁ χώρος αὐτὴς ἡ Γαλλία, τὸ Βέλγιο ἢ Ὁλλανδία, ἡ Δυτ. Γερμανία, ἡ Ἑλβετία ἢ Σουηδία καὶ ἡ Κύπρος αὐτὸς ὁ χρόνος ὑπολογίζεται μαζί μὲ τὰ ἡμερομίσθια ποὺ ἔχει στὸ ΙΚΑ γιὰ τὴ θεμελίωση τοῦ δικαιώματος γιὰ παροχές. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο γίνεται ὁ ὑπολογισμὸς αὐτὸς ὀρίζεται ἀπὸ τὶς σχετικὲς διατάξεις κάθε μιᾶς συμβάσεως.

Προαιρετικὴ ἀσφάλιση

Ὁ ἀσφαλισμένος τοῦ ΙΚΑ ποὺ σταματᾷ τὴν ἐργασία του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ συνέχιση τῆς ἀσφάλισις γιὰ σύνταξη ἢ ἀσθένεια ἢ καὶ τὰ δύο, ἀρκεῖ νὰ ἦταν ὑποχρεωτικὰ ἀσφαλισμένος κατὰ τὸ χρόνο ποὺ σταμάτησε νὰ ἐργάζεται γιὰ τὸ εἶδος τῆς ἀσφάλισις τὸ ὁποῖον ζητᾷ τὴν συνέχιση. Ἐχει δὲ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ν' ἀσφαλισθῇ σὲ μιὰ ἢ δύο κλάσεις μικρότερη ἀπ' ἐκείνη τῆς τελευταίας μέρας ἐργασίας.

Οἱ προϋποθέσεις εἶναι οἱ ἑξῆς. α) ὁ ἄνδρας νὰ μὴν ἔχει περάσῃ τὰ 60 χρόνια καὶ ἡ γυναῖκα τὰ 55 β) νὰ μὴν εἶναι ἀσφαλισμένη σ' ἄλλο ταμεῖο ποὺ ἀσφαλίζει μισθωτοὺς γιὰ ὅμοιο εἶδος ἀσφάλισις γ) νὰ μὴν εἶναι ἀνάπηρος δ) νὰ ἔχει 3.000 μέρες ἐργασίας στὴν ἀσφάλιση τοῦ ΙΚΑ ἢ τουλάχιστον 500 μέσα στὰ τελευταῖα πέντε χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν διακοπὴ τῆς ἐργασίας του.

Ἡ αἴτηση γιὰ τὴν προαιρετικὴ ἀσφάλιση μπορεῖ νὰ ὑποβληθῇ ὁποτεδήποτε ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν 3.000 μέρες ἐργασίας. Ἄν ὅμως ἔχει 500 μέρες τότε θὰ πρέπει νὰ ὑποβληθῇ μέσα σὲ 12 μῆνες ἀπ' τὴν τελευταία μέρα ἐργασίας.

Ἡ προαιρετικὴ ἀσφάλιση ἀρχίζει ἀπ' τὴ μέρα ποὺ ὑποβάλλεται ἡ αἴτηση καὶ ποτέ ἀναδρομικά. Ὁ ἀσφαλισμένος πληρώνει καὶ τὴν ἐργατικὴ καὶ τὴν ἐργοδοτικὴ εἰσφορά. Οἱ εἰσφορεῖς πληρώνονται μετὰ τὴν λήξη κάθε μῆνα. Τρίμηνη καθυστέρηση ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα νὰ διακοπῇ ἡ ἀσφάλιση.

ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ

Τό Δελτίο πληροφορήθηκε τὰ ὀνόματα καὶ ἄλλων παιδιῶν ποὺ πέρασαν στὰ Ἀνώτατα καὶ Ἀνώτερα Ἰδρύματα, τὰ δημοσιεύουμε εὐχαρίστως.

Ἡ Εὐαγγελία Ἀρώνη (ἐγγονή Γαρυφαλιᾶς Χριστοφύρου πέρασε στὴ Νομικὴ Ἀθηνῶν).

Ὁ Τάσος Ἀνδ. Ἀφέντης (γιὸς Βούλας Σφεταιῶρη) πέρασε στὴ Σχολὴ Μεταλλειολόγων τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν.

Ὁ Δημήτρης Κ. Σφεταιῶρης πέρασε στὰ ΚΑΤΕΕ Ἀθηνῶν. Στὰ νέα παιδιὰ εὐχόμαστε καλὴ ἐπιτυχία καὶ πρόοδο.

Ἡ Ἔφη Ἀνδ. Ἀφέντη πτυχιούχος τῆς Φιλολογίας Ἀθηνῶν διορίστηκε καθηγήτρια σὲ Λύκειο Ἀθηνῶν.

Ἡ Βούλα Ντάσιου (κόρη Μαρίας Σφεταιῶρη) πτυχιούχος Ἀγγλικῆς Φιλολογίας διορίστηκε σὲ Γυμνάσιο Ἀθηνῶν.

Ὁ Χάρης Κ. Σφεταιῶρης πῆρε τὸ πτυχίον του στὴ Φυσικομαθηματικὴ Ἀθηνῶν.

Τό Δελτίο εὐχεται καλὴ σταδιοδρομία.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τό Δελτίο μας κοντὰ στοὺς συγχωριανούς καὶ στὰ γεγονότα παρ' ὅλο ποὺ δὲν διαθέτει ἐπιτελεῖο, μπορεῖ νὰ καυχιέται πῶς τὰ καταφέρει καλά. Πρό καιροῦ μάθαμε ὅτι ἡ κόρη τοῦ Γιάννη Μαλιβίτση (Χλιάρα) ἡ Κατερίνα ποὺ πάει στὴ δευτέρα τάξη τοῦ 36ου Γυμνασίου Ἀθηνῶν ἔγραψε μιά καταπληκτικὴ ἐκθεση γύρω ἀπὸ τὸ ἔπος τοῦ '40. Ἀναζητήσαμε λοιπὸν τὸ κείμενο καὶ τὸ δημοσιεύουμε μὲ μεγάλη μας χαρά γιὰτὶ ἀποτελεῖ πραγματικὰ ἓνα μικρὸ ἀριστούργημα ποὺ δίκαια βραβεύτηκε ἀπὸ καθηγητὲς καὶ χειροκροτήθηκε ἀπ' ὅλους τοὺς μαθητὲς Γυμνασίου καὶ Λυκείου. Μπράβο Κατερίνα.

Θ έ μ α :

ΕΝΑΣ ΑΝΑΠΗΡΟΣ ΘΥΜΑΤΑΙ...

Παραμονὴ Χριστουγέννων 1940 στὴ μάχη τῆς Ἀλβανίας. Τό τάγμα μας μετὰ ἀπὸ λυσσώδη μάχη μὲ τοὺς Ἰταλοὺς τοὺς ἔτρεψε σὲ φυγὴ, φωνάζοντας «ἀέρα» τοὺς κυνηγήσαμε ὅλη τὴν ἡμέρα πάνω στὰ ὑψώματα καὶ μετὰ στὰ χωράφια ἀφήνοντας πίσω τοὺς πολλοὺς νεκροὺς, τραυματίες καὶ αἰχμαλώτους.

Κατάκοποι, πεινασμένοι καὶ τραυματίες, κυνηγώντας τοὺς εἰσβολεῖς τοῦ Μουσολίνι, φθάνουμε σκύρουπο ἔξω ἀπὸ τὸ Τεπελένι. Διαταγὴ ἀπ' τὸ στρατηγεῖο μας νὰ σταματήσουμε νὰ ἀνασυνταχθοῦμε, νὰ ξεκουραστοῦμε καὶ νὰ ἐτοιμάσουμε μεγάλη ἐπίθεση κατὰ τὸ Τεπελένι. Σταματήσαμε κάναμε προσκλητήριο, περιποιηθήκαμε τοὺς τραυματίες μας καὶ κατόπιν διαταγῆς τοῦ ταγματάρχου μας, ἀνοίξαμε χαρακώματα καὶ διανυκτερέψαμε μέσα σ' αὐτά, διότι ἡ θέση μας ἦταν γνωστὴ στὸ φαῖ μας, λίγα κομμάτια γαλέττες, λίγη κουραμάνα, λίγες ἐλιές καὶ τυρί ποὺ εἶχαμε στὰ σακιδία μας φυλαγμένα ἀπ' τοὺς καλοὺς πατριῶτες μας τοὺς Ἡπειρώτες.

24 Δεκέμβρη 1940, νύχτα μολυβένια, παγερή, οἱ νυφάδες τοῦ χιονιοῦ λαμπιρίζουν μέσα στὸ μαῦρο σκοτάδι, τυλιγμένοι μὲ τίς χλένες μας προσπαθοῦσαμε πότε ἀπὸ 'δῶ καὶ πότε ἀπὸ κεῖ νὰ βροῦμε λίγο στεγνὸ χῶμα γιὰ νὰ ἀποκοιμησούμε τὰ κευρασμένα μας σώματα. Προσπαθοῦμε ὅλοι μας νὰ ξεκουρασούμε τὰ νυσταγμένα μάτια μας, ἀλλὰ μάταια, ἓνα δέος μᾶς κατεῖχε ὁ λους. Γνωρίζαμε ὅτι ὁ ἄνανδρος ἐχθρὸς δὲν θὰ μᾶς συγχωροῦσε τὴν ντροπὴ ποὺ ἔπαθε, κατὰ τίς μάχες, μὴ μπορώντας νὰ πολεμήσει σῶμα μὲ σῶμα μὲ τὴν ξιφολόγχη, μολονότι διέθετε υπεράριθμο στρατό, ἔπαιρνε πάντα ἐκδίκηση διὰ τῶν βαρέων υπερασύγχρονων ὀπλῶν νποὺ διέθετε στέλνοντας τὸν θάνατο ἀπὸ μακριά.

Παραμονὴ Χριστοῦγεννα 1940 μέσα στὸ χαρακώμα τὰ βλέφαρα βαριά ἔπесαν καὶ ἔκλεισαν τὰ μάτια μας χωρὶς ὅμως νὰ τὰ κοιμήσουν, ὀνειρευόμενοι. Βλέπω τὸ χωριὸ μου, βλέπω τὴ γαλοπούλα νὰ βγαίνει ἀπ' τὸ φούρνο. Χρόνια πολλὰ χωριανοὶ καλὰ Χριστοῦγεννα, τσουγκρίζουμε τὰ ὀλόγιμα ποτήρια μὲ τὸ καλὸ κρασί καὶ ὅλοι εὐτυχισμένοι γυρίζουμε νὰ δοῦμε τὸ ἄστρο τῆς Βηθλεὲμ.

ὦ! θεέ μου τί λάμψη εἶναι αὕτῃ; Αὕτῃ ἡ

φωτεινή ακτίνα που φωτίζει το θείο βρέφος; Τρομάζω ανοίγω τα μάτια μου και βλέπω πολλά λαμπρά άστέρια βλέπω λάμπεις ακούω φωνές, ακροβολιστήτε μας επισήμαναν, προσπαθώ να σηκωθώ αλλά πονώ - πονώ τρομερά, αισθάνομαι ότι κάτι λείπει από πάνω μου ζαλίζομαι πέφτω, προσπαθώ να στηρίζομαι στο όπλο μου σηκώνομαι ψάχνω και βρίσκω αυτό που μου λείπει είναι το άριστερό μου πόδι, κάνω μπαστούνι το όπλο μου αρπάζω το κομμένο πόδι μου και προσπαθώ να κάνω ένα δυό πηδήματα, πέφτω πάλι, πάλι προσπαθώ δαγκώνοντας τα χείλη μου, πάλι σηκώνουμε πάλι πηδήματα με το ένα μου πόδι και το όπλο μου, βαδίζοντας μέσα στις όβιδες με τα χέρια μου τεντωμένα όμως δεν αντέχω πέφτω στο χιόνι κλείνουν τα μάτια μου, περιμένω το τέλος μου, όμως πάλι όνειρεύομαι βλέπω πάλι το "Αστρο, βλέπω πάλι το Βρέφος, βλέπω πάλι τη Παναγία το χωριό μου βλέπω ένα μικρό κόκκινο σταυρό, προσπαθώ να συνέλθω που είμαι; τί έπαθα; αισθάνομαι να μου χαϊδεύουν το μέτωπο, τα μάτια μου ανοίγουν σιγά - σιγά, συνεχίζω να βλέπω τον κόκκινο σταυρό επάνω σ' ένα λευκό πανί και ένα άγγελικό πρόσωπο να με κοιτάζει με αγάπη και να μου λέει: Μή φοβάσαι στρατιώτη θά γίνης καλά. Βλέπω πώς βρίσκομαι σε κάποια σκηνή του συντάγματός μου, ένας γιατρός χρησιμοποιώντας όλη του την ιατρική τέχνη προσπαθεί να μου ράψει το πόδι. Βλέπω το άριστερό μου χέρι στα αίματα, τρομάζω αντιλαμβάνομαι την έβελόντρια αδελφή να μου το καθαρίζει. Μήν φοβάσαι μου λέει με την αγγελική της φωνή, το χέρι σου δεν έπαξε τίποτα είναι ματωμένο γιατί μ' αυτό βαστούσες το πόδι σου όταν έρχόσουν για να μας βρής. Την κοιτάζω με απέραντη εύγνωμοσύνη δεν αντέχω όμως άλλο πονώ, ζαλίζομαι λιποθυμώ. Πρωί Χριστούγεννα 1940, συνέρχομαι απ' το λήθαργο, ξύπνησα. Βλέπω πάλι το άγγελικό πρόσωπο να μου χαμογελά και να μου λέει Καλά Χριστούγεννα, την κοιτώ και ενώ προσπαθούσα να βρω λόγια να την ευχαριστήσω έρχεται μπροστά μου ο Συνταγματάρχης μας με χαρρετά στρατιωτικά και λέει απευθυνόμενος σ' όλους. Αυτός ο στρατιώτης θά γυρίσει στην πατρίδα έκανε το καθήκον του, έδωσε το 70ο)ο απ' τον έαυτό του για την Πατρίδα.

Η έγγονή ενός ανάπηρου

ΑΠΙΘΑΝΑ ΚΙ ΑΛΗΘΙΝΑ

Οί έλιές...

Ξέρετε ποιός είναι ο τρόπος για να αντιμετωπίσετε το Ζάλισμα όταν ταξιδεύετε με αυτοκίνητο;

Πολλοί θα πητε, τα χάπια, τα υπόθετα, ή κολώνια κλπ. "Όχι όμως, τίποτα από αυτά. Είναι οί έλιές. Μάλιστα οί έλιές.

Συγχωριανή που ταξιδεύει έχει πάντα μαζί της ένα σακκουλάκι με έλιές και τις τρώει κατά διαστήματα. Μάλιστα, τις κουβαλάει μαζί της κι όταν κινείται μέσα στην Αθήνα με την Αστική. Το είδα με τα μάτια μου.

Νά λοιπόν κάτι που δεν το γνώριζε κανένας.

Περί ΕΟΚ.

Θέμα της εποχής ή ΕΟΚ; συζητιότανε στο χωριό από μιά συντροφιά συγχωριανών και λέγονταν διάφορες γνώμες. Καί να τί είπε ένας γέροντας.

— Τί τ'θέλουμε τ'ν ΕΟΚΑ ήμεις ιδώ. Είδαμι τί έκαμ' στ' Κύπρου τόσα χρόνια. Αγύρευτ' να γέν', και να μας αφήκι να βγάνουμι τ' πατακούλα κι τά φασολάκια μας.

Ο δριμύτερος — Δημήτριος

Ο Γιάννης σπούδασε παληότερα στην Αθήνα, συνήθιζε δέ να μιλάει στην καθαρεύουσα.

Κάποτε λοιπόν βρέθηκε στο χωριό και έρχισε να φιλοσοφεί «εις έπταιστον καθαρεύουσας» σε μιά παρέα συγχωριανών αναπτύσσοντας ένα θέμα. Αφού λοιπόν είπε, είπε με τη ψυχή του, ξαφνικά κάτι θυμήθηκε και έτοιμάστηκε να φύγει. Ζήτησε συγνώμη και τούς είπε ότι θα «επανεέλθη δριμύτερος διά την συνέχειαν»

Κι' ο μπάρμπα Γιώργος που με την καθαρεύουσα δεν τα είχε και τόσο καλά μурμουούρισε.

— Πάει κι' αυτός τόχασε. Γιάννης έφυγε Δημήτριος θά ματάρθει.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Ο γιός είχε πάει στην ξενητεία, και κάθε φορά που έγραφε στους γονείς του παραπονιόταν ότι από απόψεως ύγείας δεν είναι καλά. Δεν τον σηκώνει το κλίμα και υποφέρει.

Κι' ο πατέρας αφού σκέφτηκε καλά το πράγμα του

ἀπάντησε:

— Παιδί μου πάντα μᾶς γράφεις ὅτι δὲν εἶσαι καλὰ κι' ὅτι δὲν σὲ σηκώνει τὸ κλῖμα. Τότε παιδί μου τί κάθесαι; Ἄφοῦ δὲν σὲ σηκώνει τὸ κλῖμα γιατί δὲν ἀνεβαίνεις ἐπάνω σ' ἓναν πλάτανο;

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΤΟ ΔΕΛΤΙΟ

Ἡ ἀγάπη τῶν συγχωριανῶν γιὰ τὸ Δελτίο καὶ τὸ Σύνδεσμο εἶναι κάτι τὸ ἐκπληκτικὸ πού μᾶς συγκινεῖ βαθύτατα. Ἀπ' τίς μακρινές πολιτείες ὅπου κι' ἂν βρίσκονται μᾶς στέλνουν μηνύματα καὶ συνδρομές, μαζί μὲ τὴν ἀγάπη τους.

Ἀπὸ τὴν Ἀμερική ὁ Βασίλης Τσιρώνης μᾶς ἔστειλε τὴν παρακάτω ἐπιστολή.

Ἀγαπητέ κύριε πρόεδρε

Δὲν γνωρίζω ποιὸς ἀκριβῶς εἶσαι, ἀλλὰ εἶδα ὅτι πάντοτε δὲν ξεχνάτε τοὺς συγχωριανοὺς ὅπου κι' ἂν βρίσκονται. Πρό ἡμερῶν πῆρα τὴν ἐφημερίδα καὶ τὸ ἡμερολόγιο τοῦ Συνδέσμου μας. Ἡ χαρὰ μου ὑπῆρξε ἀπερίγραπτη. Αἰσθάνθηκα τὴν ὑποχρέωση κι' ἐγὼ σὰν χωριανὸς νὰ στείλω στὸ Σύλλογό σας 50 δολλάρια γιὰ ἐνίσχυση ὅπου ἐσεῖς νομίζετε.

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησή μου ἦταν ἀπερίγραπτη καθὼς διάβαζα τὰ τόσα νέα τοῦ χωριοῦ μας κι' δὲν τὰ χόρταινα. Εἶδα τὸ σχολεῖο πού πρὶν πολλὰ χρόνια ὑπῆρξε μαθητής. Δὲν σᾶς κρύβω ὅτι μὲ λύπησαν οἱ θάνατοι τόσων γνωστῶν συγχωριανῶν. Εὐχομαι κάθε ἐπιτυχία στὸ ἔργο σας.

Με πολλή ἀγάπη
Βασίλης Τσιρώνης
Ὁχαῖο ΗΠΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21.1.1981

Πρὸς

Τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου «Καλοσκοπιτῶν» ὡς ὑπεύθυνου τοῦ δελτίου «Ἡ κουκουβίστα»

Ἐνταῦθα

Κύριε Πρόεδρε

Διάβασα στὸ τελευταῖο φύλλο τοῦ δελτίου μας μιά ἀφήγηση τοῦ Δημ. Π. Τσόχλα, πού διηγεῖται ἓνα περιστατικὸ τοῦ 1928 στὸ χωριὸ μετὰ τοῦ πατέρα μου καὶ τοῦ Νίκου Πριόβολου (Κουγιούφα) καὶ παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύσετε τὴν παρούσα μου στὸ προσεχές φύλλο τοῦ δελτίου πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας καὶ

τῆς μνήμης τῶν πεθαμένων.

Τὸ περιστατικὸ αὐτό, πού σᾶς διηγήθηκε ὁ Δημ. Παντελῆ Τσόχλας εἶναι ἐντελῶς φανταστικὸ καὶ οὐδέποτε ἔγινε. Καὶ νὰ γιατί δὲν ἔγινε:

α) Ὁ πατέρας μου δὲν ἐκάπνιζε καὶ μάλιστα τόσο «θεργιακλίδικα» ὅπως τὸν παρουσιάζει ὁ Τσόχλας πού νὰ ζητήσῃ τὴ βοήθεια τρίτων, γιὰ νὰ κόψῃ τὸ τσιγάρο τὸ ὁποῖο ἀπεχθάνετο τρομερά.

β) Δὲν ἀκούστηκε ποτέ τὸ περιστατικὸ αὐτό ἀφοῦ ἦσαν παρόντες, ὅπως λέγει ὁ συγχωριανός μας αὐτός, τόσα παιδιὰ, πού ἀσφαλῶς κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς θὰ θυμόταν τὸ χονδρὸ αὐτὸ ἀστεῖο, γιατί ὅπως λέγει, τοὺς ἔκρεμ τὴν ἐντύπωση ἢ χειρονομία αὐτῇ τοῦ Μπάρμπα — Νίκου «ὥστε σηκώθηκαν νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ καφενεῖο». Στὴ παρέα λέγει ὁ Τσόχλας, ἦταν καὶ ὁ γυιὸς τοῦ παθόντος (!) Παπᾶ ὁ ἀδελφός μου Νίκος. Καὶ ἐρωτᾶται, τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ δὲν ἐνόχλησε τὸ γυιὸ τοῦ;

Ὁ Μπάρμπα - Νίκος Πριόβολος ἦταν «ὁ τύπος τοῦ χωριοῦ» μὲ τὰ ἀστεῖα του καὶ τὰ καλαμπούρια του, ἀλλὰ τέτοιες χειρονομίες καὶ μάλιστα μὲ τὸν Παπᾶ τὸν ὁποῖον ἐσέβετο σὰν ἄτομο, σὰν μορφωμένο καὶ σὰν ἐκπρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας, δὲν τίς ἔκανε ποτέ. Ἡ ἀδυναμία του ἦταν νὰ πειράζῃ τίς γυναῖκες. Στὰ ἀστεῖα του δὲ αὐτὰ χρωστοῦσε καὶ τὴ μεγάλη πελατεία, πού εἶχε στὸ μαγαζί του. Ἡμεῖς οἱ παλαιότεροι τὸν γνωρίσαμε καλὰ καὶ γι' αὐτὸ ἔμεινε στὴ μνήμη ὅλων ὅσοι τὸν γνώρισαν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Παπᾶς δὲν ἦταν ἀπὸ τὰ παιδάρια ἐκεῖνα, πού ἐπέτρεπαν ἢ σήκωναν τέτοια ἀστεῖα.

«Τεῦπεσε ὁ σκοῦφος τοῦ Παπᾶ καὶ δὲν ἔσκυψε νὰ τὸν πάρῃ» λέγει ὁ Τσόχλας. Ἀπὸ αὐτὸ καὶ μόνο φαίνεται ὅτι οὔτε τὸν Παπᾶ ἤξερε, οὔτε τοὺς χωριανοὺς του.

Ἐφυγε ὁ Δ. Τσόχλας ἀπὸ τὸ χωριό, ὅπως λέγει καὶ σκέφθηκε μόλις ἦρθε ἀπὸ τὸ Κρωπὶ στὴν Ἀθήνα: «Μιά καὶ θὰ περάσω ἐπὶ τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου, ἄς δείξω καὶ ἐγὼ ὅτι θυμᾶμαι κάτι ἀπὸ τὸ χωριό, ἀφοῦ τόσοι ἄλλοι συγχωριανοὶ γράφουν ἱστορίες τῆς παλαιᾶς Κουκουβίστας».

Ναί. Ἀλλὰ ὅσοι γράφουν, εἶναι προσεκτικοὶ τουλάχιστον μέχρι σήμερα, καὶ δὲν θίγουν πρόσωπα, ὅπως ὁ Τσόχλας τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώριζε ἀφοῦ ζῇ στὸ Κρωπὶ 50—60 χρόνια. Τὸ περιστά-

τικό λοιπόν αυτό ποτέ δεν ἔγινε.

Δὲν θέλω βέβαια νὰ σχολιάσω τὴ Διεύθυνση τοῦ δελτίου ἢ ὁποία ἐδημοσίευσε αὐτά. Ἐπρεπε νὰ σκεφθῇ, ὅτι μ' αὐτό τὸ διήγημα (!) θίγονται πρόσωπα, ὅλα ἀγαπητά, πρωταγωνιστεῖ καὶ ἡ παρέα τοῦ Τσόχλα, τὰ ὁποῖα λίγο — πολύ ἀφῆκαν κάποια ἱστορία στὸ χωριό μας (Παπαχασιακός Ν. Πριόβολος, Ν. Χασιακός, Π. Θεοχάρης, Ἄσ. Δανιήλ κλπ ὅλοι πεθαμένοι σήμερα).

Ἄς εἴμαστε λοιπὸν προσεκτικότεροι σ' αὐτά ποῦ λέμε καὶ σ' αὐτά ποῦ γράφουμε.

Εὐχαριστῶ
Γρηγ. Ι. Χασιακός
Φιζάρη 26
Ἀθῆναι

* * *

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΑΠΟΨΙΣ

Ὁ ἀναγνώστης σας κ. Τ.Σ., δημοσιογράφος διαμαρτύρεται σὲ χθεσινὴ ἐπιστολὴ του, διότι κάποιο ἄλλο κατάστημα ἀνέβασε τὴν τιμὴ τοῦ οὐίσκι κατὰ 60 δρχ. καὶ ζητεῖ τὴν ἐπέμβασι τῆς Δικαιοσύνης.

Πολύ σωστά. Τὸ κατάστημα αὐτό, ὅπως καὶ κάθε ἄλλο κατάστημα τέτοιο, πρέπει νὰ τιμωρηθῇ σκληρά.

Ἀλλά, κατὰ τὴ γνώμη μου, κάπου ἄλλου εἶναι τὸ σφάλμα. Γιατί νὰ ἀγοράζουμε οὐίσκι; Ἡ Ἑλλάδα μας παράγει χίλια - δυὸ εἴδη κρασιῶν καὶ ποτῶν καὶ μάλιστα ἀρίστης ποιότητος, ἀφοῦ οἱ ξένοι ἔρχονται ἐδῶ νὰ πιοῦν κρασί ἐλληνικό. Καὶ ἡμεῖς περιφρονοῦμε τὴ δική μας παραγωγή καὶ προτιμοῦμε τὰ ξένα. Εἶναι ἀνγκη νὰ ἀγοράζουμε τὸ οὐίσκι καὶ νὰ δίνουμε τὸ συνάλλαγμα μας ἔξω;

Τὰ τελευταῖα μάλιστα χρόνια, κατάντησε κάθε σπιτί νὰ ἔχη στὴν «κάβα» του ἓνα μπουκάλι οὐίσκι καὶ νὰ λείπη τὸ ὡραῖο κρασάκι μας ἢ τὸ κονιάκ.

Ἄν πᾶτε στὰ χωριά τῶν Μεσογείων (Κορωπί, Λιοπέσι κλπ.) θὰ δῆτε ὅτι οἱ οἰνοπαραγωγοὶ πίνουν ὅλοι οὐίσκι ἢ μπύρα καὶ ἔχουν κρασάκι τῆς παραγωγῆς τους, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου διαμαρτύρονται κατὰ τῆς Πολιτείας, γιατί δὲν φροντίζει, δῆθεν γιὰ τὴν ἐξαγωγή τῶν κρασιῶν τῆς παραγωγῆς τους, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ περιφρονοῦν. Διερρωτῶμαι, εἴμαστε στὰ καλά μας;

Οἱ φίλοι μας οἱ Ἀγγλοὶ ἔχουν καταλάβει ἀπὸ

χρόνια ὅτι εἴμαστε ξενομανεῖς καὶ ἀφελεῖς καὶ μᾶς σερβίρουν τὸ οὐσκι. Ἐχουν διαδώσει μάλιστα μὲ τρόπο ὅτι τὸ οὐίσκι κάνει καλὸ στοὺς καρδιοπαθεῖς. Ἀλλά εἶναι γνωστὸ ὅτι τὸ οἶνο-πνευμα εἴτε ἀπὸ κρασί γίνεται, εἴτε ἀπὸ ξύλο ἢ κρεμμύδια, δὲν ὠφελεῖ τοὺς καρδιοπαθεῖς, ὅπως μερικοὶ ἀφελεῖς παραδέχονται καὶ ζητοῦν στίς ἐπισκέψεις ποῦ κάνουν «ἓνα οὐϊσκάκι μὲ παγάκι».

Ἀγαπητέ κ. Τ.Σ., θὰ μπορούσατε μὲ 407 δρχ. ποῦ δώσατε γιὰ ἓνα κιλό οὐίσκι, θὰ μπορούσατε λέγω νὰ ἀγοράσετε δέκα κιλά κρασί ἐλληνικό ἐμφιαλωμένο, γνήσιο καὶ καθαρὸ καὶ δὲν θὰ δίνετε τὸ πολῦτιμο συνάλλαγμα μας στοὺς ξένους.

Εἶχα πάει τὸ καλοκαίρι σὲ κάποιο νησάκι μας καὶ ἐκεῖ ἔβλεπα στίς παραλιακὲς ταβέρνες οἱ ἐντόπιοι — παραγωγοὶ κρασιῶν — ἀντὶ νὰ πίνουν τὸ κρασάκι τους, νὰ πίνουν μπύρες γερμανικῆς προελεύσεως. Ὅλοι τους. Καὶ μάλιστα τὰ ἄδεια μπουκάλια τὰ πετούσανε στὴ θάλασσα. Ναί. Δὲν εἶναι ὑπερβολή. Δεῖγμα καὶ αὐτὸ τοῦ νεοπλουτισμοῦ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων.

Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ μὲ τὰ ἐμφιαλωμένα ΞΕΝΑ νερά. Ξεχνᾶμε ὅτι ἡ Ἑλλάδα μας παράγει λεμόνια καὶ πορτοκάλια γιὰ πορτοκαλάδες καὶ λεμονάδες.

Ἀλλά ἂς μὴ ἐπεκτεινώμεθα. Ἐχουμε ἀφηνιάσει καὶ εἶναι καιρὸς νὰ συνέλθουμε.

ΓΡΗΓ. Ι. ΧΑΣΙΑΚΟΣ

Φιζάρη 26 Παγκράτι

Ἀθῆναι

Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι τὸ Δελτίο δὲν ἔχει τακτικὴ συνδρομὴ ἀλλὰ ἐκδίδεται μὲ τίς προαιρετικὲς συνδρομές. Γράψτε μας τίς κρίσεις, γνώμες, σκέψεις σας. Στείλτε μας ὑλικὸ γιὰ τίς σελίδες του. Δὲν εἴμαστε οὔτε δημοσιογράφοι οὔτε συντάκτες. Εἴμαστε μέλη σὰν ἐσᾶς κι' ἔχουμε ἀνάγκη τῇ δικῇ σας συμπαράστασιν.

ΥΓΙΕΙΝΗ**του Εὐθ. Ἰω. Παπαγεωργίου****Τραύματα**

Τραῦμα ὀνομάζουμε τὴ σωματικὴ ἐκείνη βλάβη, κατὰ τὴν ὁποία τὸ δέρμα ἢ ὁ βλεννογόνος καὶ γενικώτερα τὰ μαλακὰ μέρη (ψαχνά) τοῦ σώματος εἶναι κομμένα ἢ διαπερασμένα ἀπὸ κάποιο ξένο σῶμα ὅπως π.χ. εἶναι τὸ μαχαίρι, ἡ σφαῖρα τοῦ ὅπλου, τὰ δόντια τοῦ σκύλου κλπ. Ὄταν τὸ τραῦμα εἶναι βαθύ, μπορεῖ νὰ προκαλέσει σοβαρὰ αἱμοραγία, νὰ προξενήσει σοβαρὰς βλάβες στὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα τοῦ σώματός μας, τὸ στομάχι τοὺς πνεύμονες, τὸν ἐγκέφαλο κλπ. Σὲ κάθε τραῦμα, ἀκόμη καὶ στὸ μικρότερο, εἶναι δυνατόν νὰ εἰσέλθουν διάφορα μικρόβια, νὰ ἔχουμε δηλαδὴ αὐτό, ποὺ ὀνομάζουμε μόλυνσι τοῦ τραύματος, ἢ ὁποία μπορεῖ νὰ προκαλέσει σοβαρὰς τοπικὰς ἢ γενικὰς βλάβες εἰς τὸν ὁργανισμόν.

Τί εἶναι μικρόβια

Τὰ μικρόβια εἶναι μικρότατοι ὁργανισμοὶ τόσο μάλιστα μικροί, ποὺ μόνο μὲ μικροσκόπιο μποροῦμε νὰ τὸ ἰδοῦμε. Τὰ μικρόβια εὐρίσκονται παντοῦ γύρω μας: στὸ χῶμα, τὸ νερό, τὰ ρούχα μας καὶ γενικὰ σὲ κάθε τί ποὺ πιάνουμε. Ἐπίσης στὸ σῶμα μας, τὰ χέρια μας ἀκόμη καὶ τὴ μύτη μας. Ὑπάρχουν πολλῶν εἰδῶν μικρόβια. Μερικὰ εἶναι ὠφέλιμα, ὅπως ἐκεῖνα ποὺ κάνουν τίς διάφορες ζυμώσεις ἢ ἄλλα ποὺ προκαλοῦν τὴν ἀποσύνθεσι τῶν ὁργανικῶν οὐσιῶν. Ἀλλὰ ὅμως εἶναι πολὺ βλαβερὰ καὶ προκαλοῦν ἕνα σωρὸ νοσήματα στὸν ὁργανισμό τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως εἶναι ὁ τύφος, ἡ φυματίωσι, ἡ διφθερίτις κλπ. Τὸ δέρμα καὶ οἱ βλεννογόνοι εἶναι μιά ἰσχυρὴ ἀσπίδα, ποὺ μᾶς προφυλάσσει ἀπὸ τὰ διάφορα βλαβερὰ μικρόβια, γιατί τὰ ἐμποδίζει νὰ μπεῖν μέσα στὸν ὁργανισμό μας, ἐκτός ἐάν παρουσιάξῃ κάποιο τραῦμα ἢ πληγή. Ὅσοδὴποτε δὲ μικρὸ καὶ ἂν εἶναι ἕνα τραῦμα, εἶναι πάντοτε ἄρκετὰ μεγάλο γιὰ νὰ μπεῖν μέσα στὸ σῶμα μας χιλιάδες μικροβίον.

Τὸ Δελτίο ποὺ σᾶς φέρνει τὰ νέα τοῦ χωριοῦ μας ὅπου κι' ἂν βρίσκεστε ἔχει σὰν μοναδικὸ ἔσοδο τὴν συνδρομὴ σας. Μὴν τὸ ξεχνᾶτε.

Τί εἶναι μόλυνσις

Σὲ κάθε περίπτωσι τραύματος τὰ μικρόβια, ποὺ ἔτυχε νὰ εὐρίσκωνται εἴτε στὸ ὄργανο, ποὺ προξένησε τὸ τραῦμα, εἴτε στὰ ρούχα μας, εἴτε στὸ δέρμα μας, θὰ μπεῖν ὅπωςδὴποτε στὸ τραυματισμένο μέρος θὰ ἔχουμε δηλαδὴ, αὐτό ποὺ εἶπαμε προηγουμένως μόλυνσι τοῦ τραύματος. Τότε ἐάν τὰ μικρόβια ἀναπτυχθοῦν, μπορεῖ νὰ μᾶς βλάψουν. Τὰ χαρακτηριστικὰ μιᾶς τραυματικῆς μόλυνσης ἢ καὶ μόλυνσης ἄλλης αἰτιολογίας (π.χ. ἀπὸ σπυριά κλπ) εἶναι τὰ ἑξῆς: Τὸ δέρμα κοκκινίζει καὶ γίνεται πιὸ θερμὸ γύρω ἀπὸ τὸ τραῦμα· πρήζεται λίγο ἢ πολὺ καὶ πολλές φορές ἔχομε καὶ σχηματισμὸ πύου, πρήξιμο τῶν ἀδένων καὶ πυρετό. Ἀλλοτε, πολὺ σπάνια τὰ μικρόβια μποροῦν διὰ τῶν μολυσθέντων τραυμάτων νὰ μπεῖν στὴ κυκλοφορία τοῦ αἵματος καὶ νὰ μπεῖν καὶ στὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος καὶ νὰ προκαλέσουν δηλητηρίασι τοῦ αἵματος, ἢ ὁποία εἶναι μιά πολὺ βαρεὴ ἀρρώστεια (σηψαιμία — πυαιμία).

Ἀκολουθεῖ ποιὲς εἶναι οἱ πρῶτες βοήθειες τῶν ἀνωτέρω.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ ΣΕΙΣΜΟΙ

Στίς μέρες ποὺ πέρασαν ζήσαμε ὅλη τὴν πιὸ ἀσχημὴ ἴσως ἐμπειρία ποὺ ἐγίνε ἕνας ἐφιάλτης τυραννικός καὶ καθημερινός. Ὁ ἐγκέλαδος ἔυπνησε ξαφνικά σὰν ἀπὸ λήθαργο καὶ ταρακούνησε τὴν Ἀθῆνα μὲ τόση μανία λὲς κι' ἤθελε νὰ τὴν ἰσοπεδώσει. Τέτοιο κακὸ δὲν ξανάγινε στὴν πρωτεύουσα. Τὰ ἀποτελέσματά του ὑπῆρξαν τραγικὰ γιὰ πολλὰς πόλεις καὶ χωριά. Ἀνάμεσα στοὺς πληγέντες καὶ λίγοι συγχωριανοί μας ποὺ μένουν στὴν Ἀνθούπολη ἀλλὰ εὐτυχῶς μὲ ἀσήμαντες ζημιές. Τούτῃ ἡ περιπέτεια εὐχόμεσθε νὰ μὴν ξανάρθῃ ποτὲ ξανά.

**Μὴν ξεχνᾶτε ὅταν ἀλλάζετε δι-
εύθυνση νὰ μᾶς τὸ γνωρίζετε ὥστε νὰ
λαβαίνετε τὸ Δελτίο καὶ κάθε ἄλλο ἔγ-
γραφο τοῦ Συνδέσμου.**

≡ Στίς μέρες πού πέρασαν ≡

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Χάρης Κ. Σφετοιώρης μνηστεύτηκε μέ την Ανθή Τσαμούση.

* * *

ΓΑΜΟΙ

Στίς Γενάρη στόν "Αγιο Κωνσταντίνο στά Λι-
άσια τέλεσαν τούς γάμους τους ο Γιάννης Π.
Βλάχος καί ή Κανέλλα Α. Χασιακού. Στό μυ-
στήριο χοροστάτησε καί ο παπᾶς τοῦ χωριοῦ
μας Παν. Χασιακός, πλήθος δέ συγχωριανῶν τί-
μησε τό ζευγάρι.

Στίς 17 Γενάρη στή Ζωοδόχο Πηγή Ἀθηνῶν
ἔγινε ο γάμος τῆς Ἀθηνᾶς Νικ. Βλάχου καί τοῦ
Διονύσου Τριανταφυλλίδη.

Στίς 31 Γενάρη ἔγινε ο γάμος τοῦ Τάκη Γ.
Παπανικολάου καί τῆς Ντίας Ντούμου στόν "Α-
γιο Ἀθανάσιο Θεσείου.

Στίς 22 Φεβρουαρίου ἔγινε ο γάμος τῆς Εὐ-
θυμίας Πάντου καί τοῦ Κων)νου Κουμούση.

Τό Δελτίο εὔχεται κάθε εὐτυχία.

* * *

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Ἀνδρέας καί ή Βιολέττα Χαμηλοῦ ἀπό-
χτησαν ἀγοράκι.

* * *

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στίς 4 Γενάρη στόν "Αγιο Κων)νο (Λένορ-
μαν) ἔγινε τό 40ήμερο μνημόσυνο στή μνήμη
τοῦ ἀλησμόνητου συγχωριανοῦ μας Τάκη Κολ-
λῦρη. Περίπου χίλιοι συγχωριανοί ἔσμιξαν τόν
πόνο τους μαζί μέ τόν πόνο τῶν δικῶν του καί
τίμησαν τήν μνήμη του.

Τήν ἴδια μέρα ἔγινε καί τό μνημόσυνο τοῦ
Παναγιώτη Χαμηλοῦ.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στίς 19 Δεκέμβρη πέθανε στήν Ἀθήνα ή Ἀ-
γλαία Εὐθ. Χαμηλοῦ. Ἡ γιαγιά Ἀγλαία γλυκομί-
λητη καί καλωσουνάτη ἄφησε τήν τελευταία τῆς
πνοή στά 85της χρόνια. Ἔτσι ἀθόρυβα χωρίς
νά κουράσει κανένα μιά καί μέχρι τήν τελευταία
στιγμή ἦταν ἀκμαία καί διατηροῦσε ὅλες τῆς τίς
αἰσθήσεις. Πλήθος συγχωριανοί, συγγενεῖς καί
φίλοι τήν συνόδεψαν στήν τελευταία τῆς κατοί-
κία. Στίς 25 Γενάρη ἔγινε καί τό μνημόσυνο στή
μνήμη τῆς.

Πέθανε στίς 8 Μαρτίου ή Λούλα Κ. Ἀποστο-
λοπούλου στό Σάν Φραντσέσκο Καλλιφόρνιας
(θυγατέρα τοῦ Παπαγιάννη Χασιακού).

Τό δελτίο μας συλληπείται θερμά τούς οἰκεί-
ους.

Στίς 18 Δεκεμβρίου πέθανε ἑαφνικά ο Νίκος Φύκας.
Ο ἄτυχος γεμπρός τοῦ χωριοῦ μας ἔπαθε καρδιακή προ-
σβολή ἐνῶ εἶχε πάει στό χωριό του τόν τυμψηστό. Ο
χαμός του ἄφησε ἕνα μεγάλο κενό στήν οἰκογένειά του
ἀλλά καί σέ ὅλους μας μιά καί ἦταν τόσο ἀγαπητός καί
λάτρης τοῦ χωριοῦ. Στήν οἰκογένειά του ἐκφράζουμε τήν
βαθείά μας λύπη.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Δημήτριος ΤαΕ. Κόλλιας

Στίς 28 Φλεβάρη 1981 μᾶς ἄφησε γιά πάν-
τα ο Μῆτσος Ταξιάρχου Κόλλιας. Γεννήθηκε στήν
Κουκουβίστα τό 1902 μέ τή βοήθεια στήν ἀρχή
τοῦ ἐξαίρετου πατέρα του, τοῦ Παπαταξιάρχη

Κόλλια, κατόρθωσε να ξεκόψει από τη βουκολική ζωή της τοπικής Κουκουβίστας κι' από τους πρώτους Κουκουβιστιανούς να πάρει τη δύσκολη στράτα για το Σάλωνα.

Μόλις τελείωσε το σχολαρχείο στο Σάλωνα, ξεπροβοδίζεται μ' άλλους 25 λεβέντες, με κλαρίνα και τούμπανα, πέρα μέχρι το μύλο του Καραγιώργου για το μακελιό της Μικράς Ασίας. Στάθηκε μεταξύ των λίγων τυχερών που γύριζαν ζωντανοί. Δεν μένει στο χωριό, δραστήριος κι ενεργητικός, σπουδάζει με χίλιες δυσκολίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό, διακρίνεται στη δημόσια ζωή της πατρίδας μας και φτάνει μέχρι Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών, γίνεται διοικητής της Αγροτικής Τράπεζας Ελλάδας και διδάσκει για πολλά χρόνια στην Ανώτατη Βιομηχανική Σχολή Πειραιά.

Για το τελευταίο του ταξίδι τον ξεπροβόδισαν πολλοί χωριανοί, συνεργάτες και φίλοι του. Μίλησαν για τη ζωή και το έργο του οι καθηγητά της Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής κύριοι Μοσχολιός, Κιρκιλίτσας και Γιαννόπουλος.

"Όλοι οι χωριανοί και μαζί τους το Δ.Σ. του Συλλόγου Καλοσκοπιτών απευθύνουμε στην οικογένειά του και τους συγγενείς του θερμά κι' εγκάρδια Συλλυπητήρια.

ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ...

Ἀγαπημένε μου ἀδελφούλη!

Πάνε 3 χρόνια που έφυγες για πάντα από αυτό το κόσμο, ξεκινώντας ένα ταξίδι χωρίς τελειωμό, ένα ταξίδι προς το άγνωστο. Ἀλήθεια πού να είσαι τώρα; Ἀραγε να έχεις τη δύναμη να διαβάσεις τοῦτο τὸ γράμμα πού σου στέλνω ἐγὼ ἡ ἀδελφή σου, γιὰ νὰ τιμήσω τὴ μνήμη σου, καὶ νὰ θυμίσω ὅτι ποτὲ δὲν ἔφυγες ἀπὸ κοντά μας. Πάντα ζῆς ἀνάμεσά μας καὶ θὰ ζῆς ὅσο κτυπᾷ ἡ καρδιά μας. "Ὅχι δὲν σὲ χάσαμε, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔγινε κάτι τέτοιο. Ὑπάρχεις ἀκόμα ἐκεῖ στὸ σταθμὸ τοῦ Μπράλλου καὶ μ' ἕνα νόημά σου, διώχνεις τὰ τραῖνα. Ἀλλοῖμονο ὅμως! σ Πρέπει νὰ δῶ τὴν πραγματικότητα. Δυστυχῶς ἕνα τραῖνο σὲ πῆρε καὶ σένα γιὰ πάντα ἀπὸ κοντά μας. Μόνο πού αὐτὴ τὴ φορά τὸ νεῦμα γιὰ τὸ ξεκίνημα αὐτὸ τὸ τραῖνο, δὲν τὸ ἔδωσες ἐσὺ Δημήτρη μου, ἀλλὰ ὁ χάρος, χωρὶς νὰ σκεφθεῖ τὸν πόνο καὶ τὴ θλίψη πού θὰ σκορπίσει σ' ὅ-

λους μας ἡ φυγὴ σου.

Ἦταν 10 τοῦ Ἀπρίλη, ἕνα γκριζο πρωῒνό, ὅταν ὁ χάρος σὲ πῆρε ἀπὸ κοντά μας γιὰ πάντα. Μέσα ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μας ἔφυγες χωρὶς γυρισμό. Καὶ πόση ἀλήθεια θλίψη ἔσπειρες στὴν οἰκογένειά σου, στοὺς φίλους σου (γιατί δὲν νομίζω νὰ εἶχες ἐχθρούς) στοὺς γνωστούς σου. Ἦσουν τόσο νέος, τόσο ὁμορφος, τόσο καλός, στὸ πέρασμά σου σκορποῦσες τὸ γέλιο καὶ τὴ χαρά. Τὸ γέλιο σου ἀντηχοῦσε ἀπὸ ράχη σὲ ράχη, ἀπὸ γειτονιά σὲ γειτονιά.

Μόλις ἄρχισες νὰ δημιουργεῖς, ἐκπληρώνοντας ἔτσι τὴν ἀποστολὴ πού σου ἔταξε ὁ Θεὸς σ' αὐτὴ τὴ γῆ, ἐκεῖ γκρεμίστηκαν ὅλα. Στὰ 29 σου χρόνια σταμάτησαν οἱ κτῦποι τῆς καρδιάς σου, σταμάτησες νὰ χαμογελάς, νὰ χορεύεις, νὰ τραγουδάς... "Όλοι μας ζοῦμε μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐκεῖ, στὸ ἀγνωστο πού θρίσκεσαι, σίγουρα εἶναι καλύτερα, ἀπὸ τούτη τὴν ἀπαίσια, πιά ζωὴ μας. Μπορεῖ τὸ σῶμα σου νὰ μὴν ὑπάρχει, ὑπάρχει ὅμως ἡ ψυχὴ σου, τὸ ξέρω τὸ νοιώθω...

Ἀγαπημένε μου ἀδελφέ θὰ μείνεις γιὰ πάντα μέσα στὴν καρδιά μου. Δὲν θὰ σὲ ξεχάσω ποτὲ μὰ ποτὲ ὅσα χρόνια καὶ νὰ περάσουν.

Ἡ ἀδελφή σου Γαρυφαλιά.

Τὸ γράμμα αὐτὸ γράφτηκε στὴ μνήμη τοῦ Δημήτρη Μώρη, πού πέθανε στίς 10 Ἀπριλίου 1978.

ΣΤΟ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟ

Στίς 9 Μάρτη ἔφυγε δίχως γυρισμό ἕνα παλληκαρέκι 23 χρονῶν, ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ πού ἄρχισε νὰ στεριώνει ἕνα μέλλον γεμάτο ἐλπίδες. Ὁ Δημήτρης Νίκου (γιός τῆς Ἀσῆμης Δανιήλ) ἄφησε τὴ στερνὴ του πνοὴ στὰ χέρια τῆς χαρκαμένης καὶ δύστυχης μάνας ἀπάνω πού μόλις χάραζε τὸ πικρὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη τῆς καθὼς καμάρωνε τὸ βλαστάρι τῆς πού μὲ τόσους κόπους ἀνάθρεψε. Ὁ ἄτυχος νιὸς ἦταν θῦμα τοῦ σύγχρονου χάρου πού λέγεται τροχός — αὐτοκίνητο. Ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς συνεπιβάτες τοῦ ταξί πού σφηνώθηκε πρὶν μερικὲς μέρες κάτω ἀπὸ τὴν νταλικά στὸ κερασί καὶ ἔστειλε στὸν ἄλλο κόσμο πέντε ἀνθρώπους. Τὸ χτύπημα ἀποδείχτηκε θανατηφόρο καὶ γιὰ τὸ Μῆτσος. Οἱ λίγες ἐλπίδες γιὰ νὰ ἐπιζήσει ὅταν μεταφέρθηκε στὸ νοσοκομεῖο ἔσθησαν μαζί μὲ τὴ στερνὴ του πνοὴ, στὰ χέρια τῆς μαρούλας

του, τής χαροκαμένης και χιλιοπικραμένης γυναίκας. Ένα παλληκαρόπουλο που μεγάλωσε μέσ' τήν όρφάνια και τις στερήσεις κι' αναζήτησε τὸ μεροκάματο ἀπὸ 12 χρονῶν δουλεύοντας δίχως σταματημό. Σὰν τώρα δά θυμᾶμαι τὸν Μῆτσο παιδάκι 10 χρονῶν πουῦτρεχε πρόθυμα νά κάνει θελήματα στή γειτονιά δίχως ποτέ νά πει ὄχι. Τοῦτο τὸ βλαστάρι τὸ σημάδεψε ὁ χάρος ἀλύπητα καὶ τὸ θέρισε σκορπίζοντας τὸν ὀλεθρὸ ραγίζοντας τὴν καρδιά τῆς μανούλας του. Τὸ νεανικό κορμί τοῦ Δημητράκη ἀναπαύτηκε ἐπὶ χῶμα τῆς Κουκουβίστας μας, ἐκεῖ που ὁ ἴδιος ἦρθε στὸν κόσμο, ἐκεῖ που μεγάλωσε. Αὐτὸν τὸν πόνο πῶς νά τὸν βαστάξει ἡ χαροκαμένη μάννα, πῶς νά διαβεῖ τῇ στράτα τῆς ζωῆς δίχως τὸ στερνοπαίδι που τὸ ἀνάθρεψε μὲ τόσοι κόπους. Συμμερίζομαι τὸν πόνο τῆς μάννας καὶ τῶν συγγενῶν, θαρρῶ πῶς πάνω ἀπ' τὴν κρῦα βρύση ὁλόρθος ὁ Μῆτσος θά μοῦ φωνάξει στὸ διάβα. Σὲ τοῦτο τὸ ἀβάσταχτο κακὸ ἐκφράζουμε τὴν βαθειὰ λύπη καὶ τὸν πόνο μας. Τὸ παλληκαρόπουλο θά ζεῖ στή μνήμη ὅλων μας.

ΛΑΟΙ΄ΡΑΦΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τὸ γνέσιμο καὶ τὸ ὑφάδι

τοῦ Γιώργου Χασιακοῦ

Ὁ χρόνος, οἱ συνήθειες καὶ τὰ σύγχρονα μέσα ἔχουν ἀλλάξει ἐντελῶς τις παλιές συνήθειες, τὸν τρόπο ζωῆς κι' ἔχουν πιὰ μείνει σὰν ἀνάμνηση μακρινή. Ὁ λαογράφος δάσκαλος Γιώργος Χασιακὸς ὕστερα ἀπὸ σκληρὴ προσπάθεια συγκέντρωσε ὅλες τις λαογραφικὲς συνήθειες τοῦ χωριοῦ καὶ τῆς περιοχῆς καὶ τις δημοσίευσε σὲ μιὰ σειρὰ βιβλίων. Ἀπὸ τὸ ὥραϊο αὐτὸ ἔργο καὶ ἀπὸ τὸ βιβλίο «Γλωσσικὰ μνημεῖα τῆς Ρούμελης» ἀντιγράφουμε τὸ κομμάτι που ἀκολουθεῖ.

Οἱ χωματώδεις θουνοπλαγιὲς τῆς Ρούμελης εἶναι κατάφυτες ἀπὸ ἕνα θάμνο, που τὸν λένε «σπάρτο». Ὁ θάμνος ἀποτελεῖται ἀπὸ μακρυὰ βελονοειδῆ φύλλα. Τὸν Αὐγουστο, που «ψήνεται» ἡ φλούδα τους, δηλαδή δὲν εἶναι τρυφερή, οἱ γυναῖκες ἐξορμοῦν γιὰ τὸ μάζωμα τοῦ σπάρτου, που μὲ κατάλληλη ἐπεξεργασία φτιάχνουν μιὰ θαυμάσια ὑφαντικὴ ὕλη. Αὐτό, θέβαια, γινόταν προπολεμικά. Σήμερα ἡ προσπάθεια αὐτὴ πέρασε στή λαογραφία, διότι τις ἀνάγκες καλύπτει, μὲ φθηνὰ εἶδη, ἡ βιομηχανία τῶν συνθετικῶν.

— Μαρή Γιουργίτσαα!! Πᾶμι γιὰ σπάρτου μαρήη!

— Θὰ πᾶμι μόλις θὰ πέρνι τ' ἀπόσκια στοῦ Βουρλάμ', γιὰτ' κάν' ζέστα ἀκόμαα!

— Μαρή, φώναξι κι τ' Θυμιούλα τ'ς Πάνινας, νᾶχουμε κι παρέαα!

— Σιαποῦ θὰ πᾶμι μαρή Κουσαντούλαα. Ποῦ θὰ βροῦμι καλύτιρου σπάρτου;

— Ἰγὼ λέου, νᾶ πᾶμι κατ' ἀμπέλια, π' δὲν ἔχ'νι πάει ἄλλις κι θὰ φᾶμι κι σταφύλια, μαρήηη!

— Καλὰ, φουνάξ'τι μι μόλις ἱτοιμαστῆτι κι θὰ ξεκνήσουμε.

Καὶ ἡ δουλειὰ αὐτὴ γινόταν ἐβδομάδες ὁλόκληρες, ὥσπου ν' ἀρχίση ὁ τρύγος. Μάζευαν τὸ σπάρτο, τὸ ἔθραζαν σὲ καζάνια, τὸ «σάπιζαν», δηλ. μαλάκωνε ἡ φλούδα στὸ νερὸ μιᾶς στέρνας 8-10 μέρες, τὸ ξεφλούδιζαν, τὸ κοπάναγαν νά γίνη μαλακὸ σὰν τὸ μαλλί, τὸ ἔγνεθαν καὶ τὸ ἔβαφαν μὲ χρώματα τῆς ἀρεσιᾶς τους. Ἔτσι ἐτοιμαζόταν τὸ «σπαρτόγενμα» γιὰ τὸν ἀργαλειό.

— Μαρή Κουστάκινα, θὰ μ' δώκ'ς τ'ν ἰδιάστρα σ' νὰ μαζέψου τοῦ ὑφασίδ' ταχιάα!

— Ἐλα νὰ τ' μπάρ'ς, μαρή, κι ἂν θέλ'ς, νὰ σὶ θουηθῆσου ταχιά π' θὰ μ' βουλέσ'.

— Φχαριστῶ πουλύ! Θὰ σὶ χρειαστοῦ στοῦ τέντουμα.

Καὶ ἀρχίζε τὴν ἄλλη μέρα τὸ ἴδιασμα.

— Μαρή, θέλου νὰ ρίξου πινηντα κιφάλια, γιὰτ' ἔχου πουλλὰ νὰ ὑφάνου: βιλέντζις, σακκιά, στρουσιδία...

Ὅταν ἐτλείωνε τὸ «ὑφασίδ'», καλοῦσε ἡ ὑφάντρα ὅλες τις γειτόνισσες καὶ τοὺς ἔδειχνε τὴν ἐργασία τῆς.

— Τοῦ γλέπιτι αὐτουνουιά, εἴκουσ' οὐργυὲς ὑφανα κι ἔκαμα τρία στρώματα κι δυὸ σπαρτουθέλιντζις.

— Πουλύ οὐραίου εἶν' κι ἔχ' τοῦ χρώμα τ'ς φουτιᾶς. Καλουρίζ'κα κι νύφ' νὰ τὰ χαρῆς.

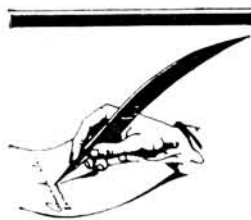
— Φχαριστῶ πουλύ, Κ'στάλου κι σὺ μ' ἕνα καλὸ παλληκάρ'.

— Ἰγὼ, μαρή, ὑφανα οὔλου τοῦ ὑφασίδ' κι ἔκαμα πέντι ζιθγάρια σακκιά. Δὲν εἶχαμι ντίπ νὰ θάλουμε τοῦ καλαμπόκ', τ'ς πατάκις κι νὰ φουρτώσουμε τοῦ μπλάρ' νὰ πᾶμι σὶ στράτα!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΥΡΙΤΣΗΣ

Βιβλιοπωλεῖον - Χαρτοπωλεῖον
Σχολικὰ εἶδη

Ἀκομινάτου 39 τηλ. 5220395

χρονογραφημα

ΞΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΑΠΟΚΡΙΕΣ!! "Η οι λέξεις έχασαν πιά τη σημασία τους στον καιρό μας, ή έμείς οι ίδιοι γινήκαμε σκιές, φαντάσματα αλλοτινών εποχών και χάσαμε τις ρίζες μας. Κουρδισμένα άνθρωπάκια γεμάτα άγχος, σε μιὰ τυποποιημένη κοινωνία, της άχόρταγης κατανάλωσης, πολτοποιήσαμε την προσωπικότητά μας, χάσαμε τον προσανατολισμό μας και τους δεσμούς, άρνηθήκαμε παραδόσεις και έθιμα, και μοιρολατρικά και άσυνείδητα άφεθήκαμε ολοκληρωτικά σ' αυτόν τον κονσερβαρισμένο Ξερόφερτο τρόπο ζωής.

Τό ήμερολόγιο ακούραστο φέρνει και Ξαναφέρνει κάθε χρόνο τις άποκριες. Είπα λοιπόν να πετάξω από πάνω μου τό «άνθρωπάκι» της καθημερινότητας και να γευτώ τις χαρές αυτής της μέρας όπως γινόταν παλιότερα, να άνακαλύψω τον παλιό καλό καιρό βολοδέρνοντας στις στράτες και τις ροϋγες της Άθήνας, ψάχνοντας για τό Ζωντανό, τό γνήσιο, τό άνόθευτο, μ' εκείνο τό παληακό χρώμα τό καθαρά άποκριάτικο. Σε τοϋτο τό περιπλάνημα στάθηκε άδύνατο να βρω δυό φιγοϋρες άποκριάτικες, μιὰ λατέρνα να σκορπάει τό δικό της ήχο. Μόνο μαγαζιά με παιδικές στολές διήθεν άποκριάτικες που μόνο τέτοιες δέν είναι. Κεί δά κατά την Πλάκα μερικοί άνθρωποι συμπιέζονται άσκοπα με την ψεύτικη έντύπωση πώς τάχα γλεντάνε άποκριάτικα. Κουράστηκα ψάχνοντας μα δέ βρήκα τίποτα πλειότερο κι' έτσι άναζήτησα μιὰ γεύση πρόσκαιρης χαράς έστω και άναπολώντας κι' έστρεψα κατά πίσω τό νοϋ μέχρι τό χωριό μας σε μιὰ σύντομη περιπλάνηση.

Κυριακή της Τυρινής. Μετά την έκκλησία που δέν έλλειψε κανέναν αρχίζει τό γλεντοκόπι — Μασκαράδες μικροί και μεγάλοι πάνε κι' έρχονται. Καρναβάλια στήνονται άτέλειωτα. "Άνθρωποι και Ζωντανά σμίγουν σε άνεπανάληπτες έφευρέσεις και φιγοϋρες. "Η Κόλλιαйна, ή Κολλύραινα και άλλες συγχωριανές είναι οι πρωταγωνίστριες της χαράς, του κεφιου και του γλεντιου — Στην κυριολεξία μοναδικές και άνεπανά-

ληπτες. Άλλά και κάθε γειτονιά με τις δικές της φιγοϋρες συμμετέχει στο γενικό γλέντι στο χοροστάσι που αυτή τη μέρα φαίνεται μικρό να χωρέσει τόσο κόσμο. "Όλοι οι Ξενητεμένοι έχουν φτάσει στις οικογένειές τους. "Ο χορός των μασκαρεμένων είναι κάτι άπλησίαστο. Τά τραγούδια με τις τσουχτερές κουβέντες άνάβουν τό κέφι. "Όλος τοϋτος ο λαός του χωριου τόσο αγαπημένος σε συνεπαίρνει.

Τό βράδι της Κυριακής τό σόϊ θα μαζευτεί στα σπίτια για να ακολουθήσει τό οικογενειακό φαγοπότι. Λαχταριστές πίττες, μοσχοβολιστά κοκόρια και μανάρια, τυριά, κρασιά, αύγά που ψήνονται στη θράκα και ένα σωρό άλλα αγαθά καταβροχθίζονται γιατί από «ταχιά» αρχίζει ή νηστεία. Τό γλέντι μετά τό φαγοπότι Ξαναρχίζει. Μασκαράδες πάνε κι' έρχονται όλη τη νύχτα. Τό τί γίνεται δέν περιγράφεται. "Η Καθαροδευτέρα έχει τό δικό της χρώμα στη συνέχεια. "Εθιμο τό καρβούνισμα με λαδοκάρβουνα — Είναι άδύνατο να γλυτώσει κάθε έντρας από τό έθιμο τοϋτο — Οι μουντζουρωμένοι μαζεύονται πάλι στο χοροστάσι, τό γλέντι θα Ξαναρχίσει μετά τό νηστήσιμο τραπέζι που θα άπλωθεί για να φάνε όλοι μαζί. Μαζί με τό γλέντι σταματάει και ή άναδρομή αφήνοντας μιὰ γλυκειά άνάμνηση, μιὰ νοσταλγία. Μα όνειρο ήταν και πάει πέρασε και σε λίγο νοιώθω Ξανά ένα άνθρωπάκι στη χαμένη πολιτεία.

Κώστας Βλάχος

Ο ΧΟΡΟΣ ΜΑΤΑΙΩΘΗΚΕ

Οι σεισμοί που τόσο άνεπάντεχα έπληξαν την Άθήνα είχαν σαν άποτέλεσμα να ματαιωθεί ο χορός μας. Τό Δ.Σ. του Συνδέσμου αποφάσισε να μην γίνει ο χορός μιὰ και τά περισσότερα μέλη είναι ακόμα τρομαγμένα. "Αποφάσισε λοιπόν στο μέλλον να προγραμματίσει μιὰ συνεστίαση ώστε και πάλι να μπορέσουμε να θρεθοϋμε και να ξεχάσουμε τις φοβερές έμπειρίες του σεισμου.

ΞΕΝΩΝΑΣ

Τό μεγάλο όνειρο ξεκίνησε να γίνει πραγματικότητα. Τό Δ.Σ. έχει ήδη θέσει τό θέμα σε καλό δρόμο. "Ελπίζουμε στο έπόμενο δελτίο να είμαστε σε θέση να σας γνωρίσουμε ένέργειες και άποτελέσματα με λεπτομέρειες.

Εἶσαι στὴν ΕΟΚ. - Μάθε γιὰ τὴν ΕΟΚ.

ΙΒΡΟΥΠΑΪΚΟΙ ΒΛΑΧ'

(γιὰ νὰ μάθηται γιὰ τ'ν ΙΟΚ)

Ἔχειτι γειά ψ'λά θ'νά κι σεῖς κουντουραχού-
λιν. Μπαίνουντα τοῦ ἴδουνταένα γίγ'καμι οὐλ
ιβρουπαῖκοι βλάχι. Κάητει ψεῖρις, κόν'διν κι ἔ-
φτασαν τὰ κινούργια. Αποῦ σήμηρα πιτάμει τ'
σιγκούνα κι φουράμει βρακιά φράγκ'κα. Βγαί-
νουμει κι τὰ τσαρούχια κι τὰ τρύπηγια τὰ τσου-
ράπηγια κι φουράμι σαγιουνάρις γιατί λέει, βρου-
μᾶν βαλκάνιουν.

Ντραλίσ'κα ἀπ' χαράμ μαρὴ μαντάμ Γαρέ-
φου κι ἀστό'ησα νὰ σᾶς ιφκηβῶ «καλὴ χρου-
νιά». Τί χαζέψατε μαρέ; Οὐ νταχυδρόμους μῶ-
φερει χαμπέρ ἀποῦ κείθει πέρα ποῦν τοῦ τρανό
τὸ τσιλιγκάτο. Μηρουξέλις τοῦ λέν κι ἀν δέν
τοῦ ξέραται γιαφτόνου εἶσασταν βλάχ'. Γράφ,
λοιπόν τοῦ γράμμα ποῦ τῶδωκα στὸν Κοιούφα
νὰ μ' τοῦ διαβάσ.

«Ντάρλιγκ βαβά Ξούλα ἀπ' Γκουκουβίστα

«Σήμηρα ἔμέρουσι τρανὴ μέρα γιὰ σᾶς τ'ς
Ελληνους. Αποῦ σήμηρα αξιῶθ'καται κι γίγκαται
ἴβρουπαῖοι. Ἀποῦ χρόνια γλέπαμει τ'ς τσουμπα-
ναραίους σας κι μᾶς φέρνας γυρουβουλιά, τρί-
βουντας παν' στ' γκλίτσα μας κι δέν νουγάγαμι
τί τοῦ μπιλά τ'ς Ζήταγαν. Ἔδουκι ὁ Θεός κι τῶ-
ειπαν καθαρά: «Θέλουμε κιμεῖς νὰ μπουῦμε στοῦ
τρανό τοῦ μαντρί. Σκιαζόμαστε νᾶειμασται ἀπό-
ξου γιατί ἀκούμει τα τσακάλια ἀπ' του μπερα ὁ-
χτου τ'ς θάλασσας ν' αλ'χτὰν κι ἀποῦ πάν τ'ς
ἀρκοῦδες νὰ μπουγγᾶν. Θέλουμε νᾶειμασται με-
σα στ' ντρανὴ τ' στρούγκα. Κι ἀν εἶν νὰ μᾶς
φᾶν, νὰ μᾶς φᾶν οἱ θ'κοί μας, οἱ ἴβρουπαῖκοι
λύκ'»,

»Π'λές, μαντάμ Γαρέφου, τώρα π'σώθ'καται
κοντά μας (ἢ ποῦ σᾶς σώθ'καν) πρέπ νὰ μάθη-
τι νὰ φέρνησι κι νὰ κρένητι ἴβρουπαῖκά. Δε θα
χουγιάζητι τοῦ μπακάλ «μαρε Χαρ' λάμπ ἀλλὰ
«μίστερ». Του μπακάλ'κου τώρα λεγιτι «σοῦπι-
μάρκι» κι σαν θα πλερών'ς, ἡ θειά ἡ Ασήμου θα
σ' κρεν «Θενγκιού» κι «μῖρσι σινιόρα Ξουλάκ'».

Ἄντι γιὰ γ'μάρ (μι τοῦ σμπάθιου) νὰ φουρ-
τών'ς τα ψώνια σ' θᾶ'εις ενα καρουτσάκ νὰ τοῦ
κ'λᾶς σ' ναν'φόρα μεσα στὰ κατσάβραχα. Τα
γ'μάργια κι τα μ'πλάργια — μέ τοῦ Ζ'μπάθγιου,
θε γέν'νει κουσέρβιν. Θα ρουτᾶς ποῦντου καφι-
νίου τ' μπουξέρ κι βασ'λὲν «καφιτύρια» εἶν τῶ-
ρα. Τὸ κρασουπ'λιό τ' Βλάχ τοῦ λέν «σνάκ μπαρ
ἡ Κακουτ'ράχ» κι τοῦ ψιλικατσίθ'κου τ' Καρα-
κλιούμ «μπουτίκ» Θα χουγιάζις τ' ναγγόνα σ' νὰ
σι χτινίσ μι του ψ'λό τοῦ χτὲν κι θα σ' λέει νὰ
πᾶς στοῦ κουμουτήριον «μπαρμπερ - σοπ» νὰ
καμ'ς ντουλασιόν. Θα λες «καλ'μέρα» στοῦ νι-
ρουκάτ', κι θὰ σ' λέει γκούτιν μόργκιν φράου
Ξούλα.

»Τ' Γκυργιακή ἀπολώντα ἡ Ἰκλησά (μπορεῖ
ἀν εἶν μουντέρνους ου παπᾶς νὰ εἶν' Ξουρσμέ-
νος κι νὰ φουράει γραβάτα, μὴν εἰπῆς ὅτ θα
σταθεῖς στοῦ χουρουστάσ'. Τώρα του λέν ντι-
σκουτέκ(1).

»Κι ὅταν μέ τὸ καλὸ ντάρλιγκ κινούργιε συ-
νίτυρι Καρθὴ τοῦ παγγύρ τ'ς Αἱ Τριάδας κι οἱ
παγγυριώτις θὰ καρτηράν τ' γκουμπανιά τ' Μι-
ρακλή μι τα κλαρίνα νὰ χουρέψη τσάμ'κου κι
νὰ τραγ'δάται «Τοῦ τῆ γῆ ποῦ την πατουμει...»
θα γλέπιτει θ'κά μας «γκρούπ» ἴβρουπαῖκά. Κι
ἀν μᾶς ρουτήσ κανέναν Ἕλληνα συνήτυρους
τιεῖν αὐτὰ ποῦ λαλᾶν, θὰ σᾶς εἰπουμεῖ

«Θὰ χουρέβητε καθὼς θὰ σᾶς λαλαμε ἡμεῖς.
Ἰσεῖς οἱ ντοπγ' ἀλήθγια ριξαται κανα λελούδ
στοῦν τάφου τοῦν παλ'καργιῶν;»

Ἀφτάνα γίγκαν μίτ' μπασά τ' κινούργι χρόν,
μαῖ λιμπερ Κουκουβιστιανοί, σινιόρις, μίστερ, χέρ
μαντάμ κι φράου.

Ἀρώτ'σα ἕναν τέτοιουν:

— Τί εἶσαι σεῖς μαρέ;

— ΙΟΚ βαβου.

— ΙΟΚ'ς κι ξιρῶς, εἶπα νὰ εἰποῦ κι σκέφ'κα:

«Τοῦ μυρμίγκ π' θέλ οὐ Θεός νὰ τοῦ χάσ' τ'
διν' φτιρά».

Αειντεῖ κι ντραλίστηκα. Καλὴ χρουνιά νάχου-
μει με Εἰρήν, υγεία κι καλὰ μπιριγκετια.

Ἡ βαβα σας — γκραν - μαδερ σινιόρα Ξούλα
Θύμιος Μπουκουβάλας

